

Mr. SPEAKER.—I will make an announcement on all these matters in a couple of days.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಕಂಠಿ.—ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು. ಅಂಥ ಯಾವ್ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿವೆ, ಅವುಗಳ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಡಲಿ, ಅದನ್ನು ನಾವು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತೇವೆ.

2.30 P.M.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದೇಶ್ವರಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಉತ್ತರ ತರಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ತಾವು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದೀರೋ, ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಜಾಗೃತ ಉತ್ತರವನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಡಿ.

Mr. SPEAKER.—They that nourish a grievance, may give me a list.

MYSORE PROHIBITION (AMENDMENT) BILL, 1967

Motion to consider

Sri RAMAKRISHNA HEGDE (Minister for Finance and Planning).—Sir, I beg to move :

“That the Mysore Prohibition (Amendment) Bill, 1967, be taken into consideration.”

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“That the Mysore Prohibition (Amendment) Bill, 1967, be taken into consideration.”

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—Sir, this is a small Bill, a Bill to amend the present Prohibition Act. It seeks to amend six sections in the present Prohibition Act—Sections 1, 2, 17, 51, 56, 129 and the Schedule. As has been stated in the Statement of Objects and Reasons, the object of this amendment is two-fold ; firstly, to fulfil certain requirements as suggested by Government of India when the President's assent was sought, there has been some lacuna and therefore, it is sought that those lacunae are going to be corrected. The second object is, to relax prohibition law in certain specified areas.

Sir, hon'ble members might remember that the current year is celebrated as International Tourist Year. Mysore State has many places of tourist attraction. It is the policy of Government of India and also the Government of Mysore to give all facilities to tourists, particularly, foreign tourists, so that we can build up tourism as an industry.

Sir, I will come to amendment to section 1 a little later and I would like to briefly refer to the other amendments.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—If the hon'ble Minister can tolerate a little intervention, it is mentioned in the Statement of Objects and Reasons : “certain observations of the Government of India relating to

(SRI H. SIDDAVEERAPPA)

the administration of the Act .....". We shall be obliged if you can tell us what those observations were, when those observations were made. That will help us to understand the provisions of the Bill as brought about in this amendment Bill.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—Sir, I was coming to that, if only the hon'ble member had waited only for a couple of minutes. These are in relation to amendments we are now seeking to amend, i.e., sections 2, 17, 51 and 56.

Sir, section 2 relates to definition. Government of India have suggested that certain additional words should be included in this section and therefore we have included it. In section 17, at the end of clause (b) the word "or" shall be added and the following sub-clause shall be included, namely: "members of the Armed Forces of the Union or of any other Armed Forces raised or maintained by the Union or attached to or operating with any of its Armed Forces". Section 17 relates to exemption. In addition to the exemption that has been given in regard to any preparation containing alcohol not exceeding a specified percentage by volume, or any liquor or intoxicating drug or preparation containing such liquor or drug, and required for medical, scientific, industrial or such like purpose, exemption will be given. It is necessary according to the observation of Government of India to add one more sub-clause to this section as I have stated earlier.

Then, in regard to section 51 in the Prohibition Act. Sea Customs Act of 1878 (Central Act of 1878), this Act is no more in force. Government of India have therefore suggested that in place of the words "the Sea Customs Act, 1878" the words "the Customs Act, 1962" shall be substituted.

Sir, section 56 of the present Act is in respect of opium and opium is not a State subject; it is covered under a Central Act. Therefore, this section is unnecessary and we are seeking the permission of the legislature to omit this section.

Similarly in section 129 and in Schedule A, certain mistakes have occurred in regard to the year and these mistakes are to be rectified. Therefore, these two clauses have been included in this Bill.

Coming back to section 1, the amendment that the State of Mysore proposes to introduce is as follows:

"Notwithstanding anything contained in sub-sections (3) and (4), the State Government may, by notification, declare that the provisions of this Act other than this section and sections 2 and 15 shall cease to be in force in any area on such date as may be specified in such notification, and thereupon the Mysore Excise Act 1965 (Mysore Act 21 of 1966) and the rules, orders and notifications made or issued or deemed to be made or issued thereunder shall extend to such area and

shall come into force therein with effect on and from such date, and this Act other than this section and sections 2 and 15, shall stand repealed in such area and the provisions of section 6 of the Mysore General Clauses Act, 1899, shall apply accordingly :

“ Provided that the issue of a notification under this sub-section shall not preclude the State Government from issuing a notification under clause (b) of sub-section (4) bringing the provisions of this Act into force in such local area ”.

It is clear that the State Government seeks to take powers to declare by notification that the provisions of the present Prohibition Act cease to be in force in such notified and specified areas. I mentioned about the need to promote tourism in our State. While taking a decision to amend the present Prohibition Act, the Government has taken into consideration the views expressed by the Hon'ble Members of both the Houses of Legislature, the views expressed by various people on platforms and in the Press, in regard to prohibition policy. The Hon'ble Members might recall that nearly 1½ years ago, Government took a decision to relax prohibition rules in dry areas. After that decision was taken, licences for opening liquor shops were issued in dry districts and permits on health ground were also issued on a liberal scale. Whatever relaxation the State Government has made in the rules of Prohibition Act, it has to be necessarily conform to the provisions of the Act. So, what I mean to say is, that the relaxation that has been made is limited and is circumscribed by the provisions of the present Act, and therefore we cannot go a step further. It may not be out of place if I mention here, Mr. Speaker, that on a suggestion of the Government of India and the Central Tourist Advisory Committee, we wanted to liberalise further the rules in regard to prohibition in three or four tourist centres in Mysore State, namely, Jog Falls, Nandi Hills, Krishnaraja Sagar and Bandipur. But, when we got this matter examined by the Law Department, to our rather predicament we found that under the provisions of the Act, it is not possible to declare any area as completely free from the operation of the Prohibition Act. Therefore, it was found necessary to amend the present Act. It is not necessary for me to remind the Hon'ble Members that the present year's budget is based upon three or four assumptions, one of them being the revenue that the State Government would get by taking steps to liberalise the rules in regard to prohibition further. Yesterday, when the Demands in regard to Excise and other Departments came up for discussion on the floor of this House, focus was sharply drawn towards the issue of prohibition. At this stage I do not want to speak elaborately on that matter and I think it would be sufficient for me to say that the experience that the State Government has during the last 25 to 30 years, compels the State Government to have second thought on this policy. We should not be blind to realities. Today, unfortunately prohibition has not remained only a social or economic problem or only an ethical problem but unfortunately it has become a political

(SRI RAMAKRISHNA HEGDE)

problem. Therefore, I would urge and request the members to take a realistic view in this matter and view this without any prejudice or predilections either in favour or against on certain principle which cannot be worked out.

Yesterday in the course of discussion some arguments were advanced by my learned friend Sri A. R. Panchagavi. He stated that when prohibition was introduced a couple of decades ago, Sri Rajaji said that the loss of revenue by introducing prohibition that the Government would sustain will be more than made up by what he introduced as a new law, i.e., law relating to Sales Tax. Sri Panchagavi's argument was that if prohibition is further relaxed or removed, the sales-tax is bound to be reduced proportionately. This argument is not supported by facts. Actually my experience is, if I can rely upon the statistics before me, it is exactly to the contrary. For example Bangalore is not a dry area. Today the sales tax revenue out of the total sales tax revenue nearly 50 per cent is from Bangalore City.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Because rich people are there.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—Not only rich people. His argument was that if prohibition is introduced, people will take to other type of entertainment. They go to cinema, dramatic performances and other cultural programmes. This is an argument, which I am afraid I cannot accept. Actually entertainment is entirely different. A drink cannot replace entertainment or *vice versa*.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಅವರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪರ್ಚೇಸಿಂಗ್ ಪವರ್ ಬದ್ಧ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಬೇರೆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬರೀ ಕುಡಿಯುವುದನ್ನೇ ಶುರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಂತ.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—We can judge it from our experience in Bangalore City or in Gulbarga. As I submitted to the House yesterday, we must also take into consideration the socio-economic transformation that has taken place in this country during the last 30 years. Thirty years ago the backward class people, particularly the Scheduled Caste people were not full citizens of this country. They had no rights actually and they were treated almost as not human beings but something else. But today everybody, whether he is a scheduled caste man or backward class man or any other person is a full citizen of this country. He is aware of his rights and responsibilities and the educational reform that has taken place particularly 20 years after the Independence has made everybody conscious of his responsibility to his family and children. Therefore, the conditions that obtained 30 years ago in this country do not obtain today. These are some of the reasons which should make us rethink about this. I again reiterate that finance is not the only consideration; it is not even the primary consideration.

If we can make prohibition a success, I won't care as Finance Minister what would be the expenditure but the only thing is that in spite of our best efforts we have not been able to achieve it.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Why?

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—I explained it yesterday; it is not the failure of the administrative machinery but it is human failure. Therefore, this Bill has been brought before the House. I am confident that this Bill will receive the unanimous support of this august House.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Sir, before discussion starts, I would like to know from the Hon'ble Minister because he assigned two reasons which necessitated the bringing in of this amending Bill, namely, some of the observations made by the Central Government. According to him, are they procedural which require some modifications to be made or are they fundamental in nature changing the very character of the original Bill? Another thing is I have got a doubt whether it would be advisable on our part to venture to bring in a measure of this nature especially in view of what is contained in Part IV of the Constitution, because, Mr. Speaker, Sir the provisions contained in this Part shall not be enforceable] by any court but the principles therein laid down are nevertheless fundamental in the governance of the country. Article 47 says:

“The State shall regard the raising of the level of nutrition and the standard of living of its people and the improvement of public health as among its primary duties and, in particular the State shall endeavour to bring about prohibition of the consumption except for medicinal purposes of intoxicating drinks and of drugs which are injurious to health.”

I have a feeling whether we would be infringing any one of principles laid down in our Constitution if we give our support or consent to this measure. Because regardless of the necessity or otherwise of scrapping prohibition—that is a different issue—so long as that provision stands, so long as we are wedded to our Constitution and so long as we are governed by the directive principles as mentioned in Part IV wherein it is stated that they are nevertheless fundamental and we cannot go to a court of law and enforce them, would it be right on our part to do anything which promoted a law which contravenes article 47? That is a point on which I would request the Hon'ble Minister to kindly explain to us and if he is satisfied that by bringing in this measure he does not in any way violate or contravene article 47 of the Constitution, that is a matter which we are prepared to consider.

Also this is more or less in the nature of a Money Bill because however much the Hon'ble Minister may vehemently say that the issue is not one of a financial nature, if we read his speech when he introduced the budget, it will be clear that he envisages not less than 4 to 4½ crores of rupees by way of additional revenue. That is not very clearly explained in this Bill.

(SRI H. SIDDAVENRAPPA)

These points may kindly be explained and afterwards I seek your guidance—I do not say ruling—as to whether we would be in order to have a discussion of this measure in view of what is stated in article 47 of the Constitution.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ (ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ಹರಿಹರದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ನಾನು ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ನೀತಿ, ಪ್ರಾಣಾಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದವ ನೀತಿ, ಇವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸದೆ, ಪಾನನೀರೋಧ ನೀತಿಯನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರವಾಗಿ, ಆ ಪಕ್ಷದ ಉನ್ನತ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದರ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿಲ್ಲ, ವಿವರವಾಗಿ ಇದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳ ಅಭಿಮತವನ್ನು ಪಡೆದು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ವಿಷಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ, ಅನ್ನುವಾಗ ಆ ರಾಜ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಕಡೆ ಸೇರಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಇನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಕ್ಷವು ಇದನ್ನು ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಅನ್ನುವಂತಿಲ್ಲ; ಎಲ್ಲಾ ಪಕ್ಷಗಳಲ್ಲೂ ವಿರೋಧ—ಪರ ಎರಡೂ ಇದ್ದೇ ಇವೆ. ನಾವು ಈ ದಿವಸ ಪಾನನೀರೋಧ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅದರ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ತತ್ವಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವುದೆಂದರೆ ಇದು ಹಿಂದಿನ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ತಾವು ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪಾನನೀರೋಧ ನೀತಿ ವಿಫಲವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಬಹುಜನಾಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ; ಆದರೆ ಇದು ಆಡಳಿತದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಇದು ಪಾನನೀಯತೆಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ವಿಷಯವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ತಾವು ಈ ದಿವಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ತಯಾರು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ, ಎಲ್ಲ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ, ಅದನ್ನು ಜನರು ಹೇಗೆ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ ಏಕೆ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಬಾರದು? ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ—ಈ ದಿವಸ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷ ಮತ್ತು ದೇಶವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿರುವ ಪಕ್ಷದವರು ತಮ್ಮಲ್ಲೇ ಇದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡದೆ ಇಂಥಾ ಒಂದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯುಳ್ಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅವರವರ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಬಿಟ್ಟು, ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಮಧ್ಯಪಾನವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೂ, ಅದನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡಿ ಇದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಅಳುವ ಪಕ್ಷ ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಹೋದಂತೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಇದನ್ನು ಇವರು ಆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದೊಂದಿಗೆ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷ ಹಾಗೂ ಆಡಳಿತದೊಡನೆ ಸರ್ಕಾರದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿವೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

3-00 P.M.

ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಿಂದ ಹಣ ಎಷ್ಟು ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಸಡಿಲ ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯಾಪಾರವಾಗತಕ್ಕಂಥ ಹೊಸ ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಲಿಬರಲೈಜ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕಿಂತ ನೇರವಾದ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡಬಾರದು? ಈ ಪೊಕ್ಸಿಟಿವ್ಸ್ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇದನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಪ್ ಮಾಡಬಾರದು? ಮತ್ತು ಈಜಲು ಮರ, ತಾಳೆ ಮರ ಇವುಗಳಿಂದ ಹೆಂಡವನ್ನು ತೆಗೆದು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇನಾದರೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಈ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಾವು ವಿವರಣೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಈ ಮನೂದೆಗೆ ನಮ್ಮ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ವಿರೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಆದೀತು ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

† Sri H. M. CHANNABASAPPA (Periyapatna).—I want the Minister to clarify one or two points so that it will help further discussion. This is a matter of going back on a basic policy of the State. The points on which I want clarification are :

(1) Whether this Government has faith in prohibiting or not ?

(2) Whether the Congress Party which is now the Ruling Party has lost faith in prohibition ?

(3) The Hon'ble Minister was pleased to say that this is in pursuance of public opinion. So far as I know this subject matter has not been placed before the public and the sanction of the people has not been obtained. On the other hand, it must be within the experience of the Hon'ble Minister that public opinion is against the scrapping of prohibition or going against the policy adopted. What is the means through which Government authoritatively obtained the sanction of the public to go ahead with liberalising prohibition ?

(4) The Hon'ble Minister was pleased to say that this has become more a political problem. It is better if the Hon'ble Minister will further elucidate how exactly it has become a political problem and in what manner ;

(5) The Hon'ble Minister said some time ago on the floor of this House that because Government has not been able to effectively control the illegal activities, and that there has been so much of uproar on the evil effects of illicit distillation and so on and so forth, therefore the Government is compelled to do some rethinking. I want the Hon'ble Minister to clarify whether this re-thinking is a consequence of the incapacity of this Government to effectively enforce this prohibition law ;

(6) Lastly, I want to know whether all of the Ministers who are talking of this liberal prohibition policy have honest faith in prohibition. If you have no honest faith, then say so and then we will proceed. It is no good having mere verbal faith, but having no faith in actual practice. Therefore, I want the Hon'ble Minister to clarify some of these points so that we may be in a better position to appreciate the arguments that he has put forward.

Mr. SPEAKER.—These are all points to be discussed in the Debate. I have no objection ; I will allow full time for this, but are not these points which could be raised in the course of the Debate ? Every member has been asking some point or the other till now with regard to its constitutionality, intra vires or ultra vires or this and that. All these are points on the merits which have to be discussed. So far as the constitutional point is concerned I do not think the House is going to decide whether it is constitutional or not.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—If it is not constitutional, then we have a right to request you to direct the Government to withdraw this Bill.

Mr. SPEAKER.—Have you got the power to decide that it is unconstitutional and that too on subjects which are contained in the Directive Principles ?

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Can any State Government introduce a Bill which is unconstitutional ? In this connection, I would like to raise a point of order and seek your ruling on it. The point of order is that

(SRI H. SIDDAVEERAPPA)

this Bill that has been introduced contravenes the Constitutional provision contained in Part IV, Article 47 of the Constitution which says :

“...In particular, the State shall endeavour to bring about prohibition of the consumption except for medicinal purposes of intoxicating drinks and of drugs which are injurious to health.”

Now this Bill which is now sought to be introduced is with a view to see that what is exactly contemplated here is given a go-by. If we allow this amendment to be passed, it means that it runs quite contrary to the Constitution and so it should not be allowed to be introduced.

Mr. SPEAKER.—I have no objection to give a considered ruling later on. The debate can go on.

† Sri K. H. PATIL.—I have to raise another point of order. In the original Act it has been clearly mentioned what is the intention of the Act :

“Whereas it is expedient to amend and consolidate the law relating to the promotion and enforcement of and carrying out the policy of prohibition of consumption except for medicinal purposes of intoxicating drinks and drugs and to provide for certain other purposes hereinafter appearing...”

The amendments that are to be moved to the original Act have always to be in consonance with the Act. This is the principle that is always followed and so the amendments should not be contrary to the original Act itself. Now the amendments which the Hon'ble Minister proposes to make take away the entire spirit of the Act and so the amendments are contrary to the original Act and therefore it is improper and illegal. I seek your ruling on this point.

Mr. SPEAKER.—I will give a ruling later on. The debate can go on.

Sri K. H. PATIL.—Will it not be possible to postpone the debate till the ruling is given? Subsequently, if you come to the conclusion that our point of order is correct, then there would have been no meaning to the Debate.

Mr. SPEAKER.—Supposing it does not, what happens? A ruling cannot be given on hypothetical considerations. I will give the ruling now itself. Let us not spend time over it.

Mr. SPEAKER.—Now, I would like to give the Ruling.

Sri K. PRABHAKAR (Varthur).—Sir, I would like to have a clarification.

Mr. SPEAKER.—This is not the time for clarification.

Sri K. PRABHAKAR.—Sir, I want further information.

Mr. SPEAKER.—He may please wait; he will get it in proper time.

11TH JULY 1967

Sri K. PRABHAKAR.—I feel that this is the proper time.

Mr. SPEAKER.—This is the most improper time. Wait for clarification after the Debate. I am not allowing any clarification now.

Sri K. PRABHAKAR.—It is mutually advantageous if it is done now. I would like to refer to some of the statements made by the Hon'ble Minister.

Mr. SPEAKER.—I will give the member chance later on. He may kindly wait and kindly resume his seat.

Sri K. PRABHAKAR.—I feel that this is the proper time.

Mr. SPEAKER.—I said that it is the most improper time. He must seek permission of his Whip if he wants to participate. If he is raising a Point of Order, he can do so. But, if he wants a clarification, this is not the proper time.

Sri K. PRABHAKAR.—I want one information from the Hon'ble Minister, Sir.

Mr. SPEAKER.—Is it going to be destroyed if it is taken up half-an-hour later?

Sri K. PRABHAKAR.—It will be helpful for discussion if the information is given now.

Mr. SPEAKER.—He may kindly wait; he is a good friend of mine.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಅವರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವರು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ತಾವು ಹೇಳಿದಿರಿ, ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ವಿಪ್ಸ್ ಕಡೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು. ನಭೆಯಲ್ಲಿ ವಿವರಣೆ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಪಾಯಿಂಟ್ ಆಫ್ ಆರ್ಡರ್ ತರುವುದಕ್ಕೂ ಪ್ರತಿ ಯೊಬ್ಬರೂ ವಿಪ್ಸ್ ಕಡೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಕ್ರೂರ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ತಾವು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮಾಡೋಣ.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Sir, I rise to a Point of Order. As pointed out by my friend, Sri Siddaveerappa, this amounts to a money Bill in effect, and according to the rules a money Bill can only be introduced by giving a Financial Memorandum. This Bill is not accompanied by a Financial Memorandum, and therefore, it contravenes the relevant rule, and any further discussion without that will not be in order.

SPEAKER'S RULINGS

Mr. SPEAKER.—I will give the Ruling on the Point of Order raised. If the Hon'ble member is raising a different Point of Order, he may kindly do it at the proper time. I will give the Ruling with regard to the Point of Order raised by Sri H. Siddaveerappa.

Sri Siddaveerappa is of the opinion in the course of his argument and that is the only basis for his argument—that it will contravene the provisions of the Constitution if this Bill is allowed to be discussed and passed. It is a well-known axiom that so far as the ultra vires or intra vires of the nature of a Bill is concerned, the decision is to be by the

(MR. SPEAKER)

Court and not by the House. Opinion of the House is not final. If an opinion is expressed by the House and later on the Court comes to the conclusion, I do not know what exactly should be the decision—both are sovereign bodies. So far as this House is concerned, it will lead to a embarrassing situation. On a multitude of occasions it has been held that constitutionality, ultra vires or intra vires, is generally not dealt with. I am aware that where there is a patent violation of principles of an article which are mandatory and if a Bill is introduced in contravention of that, for instance, saying that all fundamental rights be abrogated, then the position will be slightly different. In addition, it will be seen from Article 37 that the provisions contained in this Part shall not be enforceable by any court, but the principles therein laid down are nevertheless fundamental in the governance of the country and it shall be the duty of the State to apply these principles in making these laws. Article 47 provides that the State shall regard the raising of the level of nutrition and the standard of living of its people and the improvement of public health as among its primary duties and, in particular, the State shall endeavour to bring about prohibition of the consumption except for medicinal purposes of intoxicating drinks and of drugs which are injurious to health. The relevant words are, “shall endeavour”. I do not think it will be contended that it is mandatory. In view of the provisions of Article 37 and Article 47, the very article on which great reliance is placed by Sri Siddaveerappa, I cannot come to the conclusion that it is mandatory and this provision prevents the State from bringing such a Bill altogether. But, as to how far the conditions are satisfied or not satisfied, it is not for me to discuss or decide. In fact, it will be highly improper for me, for the Speaker, to get into the merits of the debate and how it can become a Point of Order when the Presiding Officer is expressly prohibited from getting into the merits of the case to accept this as a Point of Order, and say that there is breach of the Rules and that breach relates to the procedural matters and therefore I am to uphold this Point of Order. The Point of Order is to be taken whenever there is a breach of Rule or procedural matters. To substantiate matters with regard to the ultra vires or intra vires, is not one which can be covered by a Point of Order. Therefore, I am unable to accept the Point of Order raised.

Sri S. S. SHETTAR (Hubli).—Sir, I rise to a Point of Order. Under Rule 69, a money Bill shall be accompanied by a financial memorandum.

MR. SPEAKER.—That is the point raised by Sri H. M. Channabasa-pa. Kindly wait till my Ruling is over.

I will now deal with the Point of Order raised by Sri K. H. Patil. He said that the amending Bill contravenes the very spirit of the original Bill. I do not know whether it is a Point of Order nor is there any merit in the point raised. Therefore, I am unable to accept it.

Sri K. H. PATIL.—Sir, I am appealing to you that the amendment is contrary to the original Act, and therefore, it cannot be done.

Mr. SPEAKER.—Therefore, am I to uphold it as a Point of Order? The scope is limited.

† Sri K. H. PATIL.—This can be interpreted in this way. The rules framed hereunder will violate the law in force here and elsewhere. On the very face of it, it is contrary to the original act. We are expecting best law which does not bring any litigation at all and thereby we can save the money of the State.

Mr. SPEAKER.—It has been referred to in clause 3. I do not know whether they are very serious about it. I do not know what he means by saying that best law should be made and thereby we can save money and save the trouble of going to the High Court. On this plea he wants to uphold his point of order.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I would like to bring to your notice the provision under Art. 199 read with provision under Art. 207. It reads as follows :—

“For the purposes of this Chapter, a Bill shall be deemed to be a money Bill if it contains only provisions dealing with all or any of the following matters namely—

(a) the imposition, abolition, remission, alteration or regulation of any tax ; ”

Therefore any Bill which contravenes the provisions of Art. 199 and 207 will not be in order. By making alterations and liberalising the Prohibition Act, certain areas are thrown out for free drinking. Certain shops will have to be opened and certain taxes will have to be collected which are not in vogue. This Amendment Bill contemplates liberalising Prohibition Act in certain areas and make out a way for certain taxes on the shops payable to Government.

Mr. SPEAKER.—Anything that deals with the money does not become money Bill.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Though it does not amount to tax directly, it implies it will amount to imposition of certain fees which you may call it either as tax or as rent or as whatever you may deem it fit. The amount of money that is realisable by this Bill is there. Therefore, this can be called as money Bill and such Bill cannot be introduced except on the recommendation of the Governor. Article 207 reads as follows :

“A Bill or amendment making provision for any of the matters specified in Sub-clauses (a) to (f) of clause (1) of Article 199 shall not be introduced or moved except on the recommendation of the Governor, and a Bill making such provision shall not be introduced in a Legislative Council.”

Mr. SPEAKER.—Will Sri Channabasappa kindly see whether he can bring it under Abolition or bring it under alteration?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—It will both imposition and abolition.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member must be definite.

†Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I stick to (A) clause, namely the imposition, abolition, remission, alteration or regulation of any tax. Now it involves imposition and abolition and regulation also. In certain areas fees by way of tax or in any form is to be collected by the Government from the shops or from the contractors who are authorised to sell. Government is taking power to abolish or to make it free in certain areas. Therefore there is incoming and outgoing of money. Therefore the implication of this Bill will affect the incoming and outgoing money to the Exchequer by way of regulating the collection of taxes or imposition of certain taxes in certain areas. Unless this is accompanied by the financial memorandum, it will offend the article 199 (a).

Mr. SPEAKER.—I will have to deal with it.

Sri S. S. SHETTAR.—Both these points of order may be dealt with. They refer to the financial memorandum.

3-30 P.M.

I respectfully submit that Rule 69 says that the Bill involving any proposal for delegated legislation, shall further be accompanied by a memorandum explaining such proposals and drawing attention to their scope and stating also whether they are of a normal or exceptional character. The word used here is 'SHALL'. The amendment to be effected to section 1 is delegating certain powers to the State Government to issue certain notifications. Rule-making is delegating certain powers to the Government to issue notification empowering Government, if it so feels, this Act could be withdrawn from the operation within certain area. What has been introduced by an Act of Legislature, the amendment seeks to give power to set it aside by issuing a notification. So all the powers given by virtue of this amendment to section 1 is delegation to the State Government by this Hon'ble House.

Mr. SPEAKER.—Delegation by whom?

Sri S. S. SHETTAR.—Delegation by this legislature to the Government. I humbly say that this memorandum ought to have been given at the footing of this Bill and it has not been given. This is a violation of Rule 69. According to this, amendment could not be introduced without giving the memorandum because the word 'SHALL' has been used in rule 69.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Even now the Minister may withdraw this amendment and introduce a new Bill.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member Mr. S. S. Shettar has raised a further point of order and desired the House to deal with the point also, because it was closely associated with the parity of reasoning to the point of order raised by the Hon'ble Member Sri H. M. Channabasappa. In order to clarify the point, I may mention that one should always keep in mind clearly and distinctly, the difference between legislation by legislature and what is called delegated legislation. Mr. Shettar is in error in thinking that there is delegation to the Government in every Bill that is passed as legislation by the Legislature. The provisions or the legislation that require to be implemented, will be implemented by the concerned authorities. The Bill is always passed by legislature. The provisions that are contained in the Bill are legislation by this House and not delegated legislation. Delegated legislation is, what is not expressly provided in the Bill. The House will pass the Bill and for its implementation certain further steps have to be taken. These steps are not provided for in the Bill because the time at the disposal of the legislature is not sufficient. Delegated legislation is what has come into operation to a large extent recently. The purpose of that is that it is impossible for a legislature of this magnitude to sit and frame the rules and provide for every minute detail. The power that is delegated to the Government is to be carried out by them by preparing the rules. And that is why the rules are always scrutinised by the Subordinate Legislation Committee. That is what is known as delegated legislation.

Rule 69 referred to by the Hon'ble Member Mr. Shettar refers to matters involving proposal for the delegation of legislative power. I do not think that the provisions of any Act are to be treated as delegation by this House to the Government treating the Government as an agent of this legislature. That would not be a proper approach. And I do not exactly know what he means while referring to amendment to section 1 which he read and said that so far as these 'rules, orders and notifications made or issued or deemed to be made or issued thereunder shall extend to such area and shall come into force therein with effect from such date, and this Act other than this section and sections 2 and 15, shall stand repealed in such area and the provisions of section 6 of the Mysore General Clauses Act, 1899, shall apply accordingly.' I do not really understand how he brings it under the rules. Would he like to say anything?

Sri S. S. SHETTAR.—I would like to say by delegating the power.....

Mr. SPEAKER.—Who delegates power to whom? That is why I pointed out saying that there is no delegation to the Government. Delegation is there by virtue of being called upon to be the executive Government. In a way Government is part and parcel of the legislature.

Sri S. S. SHETTAR.—The effect of the notification if it is taken into consideration, the whole Act is made applicable in certain areas and the whole Act is withdrawn in certain areas.

Mr. SPEAKER.—That is why when any rules are issued, they will be dealt with by the Subordinate Legislation Committee or the Legislature at a later date. How will you bring those notifications which are mentioned here, which are yet to come into existence?

Sri K. H. PATIL.—May I say a word about this, because if it is passed as it is here, it gives power to them to repeal the effect of the Bill? It will affect the operation of the Act in certain areas which are selected by the Government. Certainly it is delegation of power to the Government.

Mr. SPEAKER.—I must say that the Hon'ble Member Mr. K. H. Patil has committed a contempt of the House by criticising my ruling.

Sri K. H. PATIL.—With due respect to the Chair, I have not criticised the ruling of the Chair, Sir.

Mr. SPEAKER.—At least for future guidance, after the ruling is given, he should not pass any remarks. If he does that it means he is deciding and not the Chair. That he can do, when he becomes the Speaker and when I become a Member, I will not do it.

Now I will deal with the point of order raised by Sri H. M. Channabasappa. The Hon'ble Member Sri Channabasappa is of opinion and contends that this is a money Bill and has got the characteristics of a money Bill, and the present amending Bill ought to be governed by all the characteristics that should govern a money Bill.

Is that his idea?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I said, it offends (a) which will involve tapping more trees, there will be demand for tree tax and therefore extension of tax, and the tapping of trees and that involves the characteristic of a money Bill and therefore offends article 207 of the Constitution.

Mr. SPEAKER.—I remember all that he has said. When he stated the point of order, he has said that it offends articles 199 and 207 and that the present amending Bill is not entertainable by the House for want of a recommendation by the Governor. Is that the idea?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Except on the recommendation of the Governor, this Bill cannot be entertained by this House by virtue of the fact that it offends article 199 and 207.

Mr. SPEAKER.—To put it in the words of Sri H. M. Channabasappa, 'except on the recommendation of the Governor, this Bill cannot be taken by this House'.

In the first place, it has to be borne in mind that this is an Amending Bill and we are not concerned with the provisions of the original Bill. Sri Channabasappa referring to the entire set of provisions in the amending Bill is of opinion that collectively it amounts or implies to impose a tax or to levy licence fee or levy fine. Therefore, his argument is to be sustained. The argument is too broadly stated. Unless particular portions of the amendment Bill are pointed out in

express words and the operation of these words is taken on to the particular provisions of the articles of the Constitution, it is not possible to accept the argument. For that purpose, he refers to article 199 clause (a) wherein it is provided that the imposition, abolition, remission, alteration or regulation of any tax is one of the matters for which the Bill may be called a money Bill. The Hon'ble Member Sri K. H. Ranganath referred to clause (g) also which provides :

“(g) any matter incidental to any of the matters specified in sub-clauses (a) to (f).”

I am having in my mind both clauses (a) and clause (g) in full. I will then consider the application of article 207. Article 207 provides not only for a Bill but also for an amendment making provision for any of the matters specified in sub-clauses (a) to (f) of clause (1) of article 199. The proviso to clause (a) of article 207 says :

“Provided that no recommendation shall be required under this clause for the moving of an amendment making provision for the reduction or abolition of any tax.”

One thing that becomes clear is that it is not a variation of tax. But it must be a question of imposing a higher tax when alone the provisions relied upon will come into operation. The operative article is 207 and the proviso is contained in clause (1) to that article. Further again, sub-clause (2) of that article is perhaps worth considering. It provides :

“That a Bill or amendment shall not be deemed to make provision for any of the matters aforesaid by reason only that it provides for the imposition of fines or other pecuniary penalties, or for the demand or payment of fees for licences or fees for services rendered, or by reason that it provides or for the imposition, abolition, remission, alteration or regulation of any tax by any local authority or body for local purposes.”

From that, it is clear that simply because some clauses might imply and that also by projecting the mind not with any specific instance of any particular words in the amending Bill or with regard to the rate of tax anywhere, it cannot be raised as a point of order. I am not able to accept it. Nothing very specific has been mentioned with regard to any of the words employed in the Amending Bill or with regard to the words that are found in article 199 or article 207 as constituting a bar which alone can, if at all, uphold the point of order raised. Therefore, I am unable to accept the point of order. Sri Shivappa will begin the debate.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ವಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಇಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಈ ಪಾನ ನಿರೋಧ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಲು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದರು, ಒಂದನೆಯದು ಪಾನ ನಿರೋಧವನ್ನು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರತಕ್ಕ ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ನಿಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಅಡರಣೆಗೆ ತರಲಿಲ್ಲ, ಅದರಿಂದ ವಿಫಲವಾಗಿದೆ. ಅದಕಾರಣ ಈ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸದಲಸದಾರರು ಅನುತಕ್ಕ ಪಾದವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇವೊತ್ತು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಸರಕಾರ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ವನ್ನು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದು ಇದ್ದೇನೆ. ಇವೊತ್ತು ನಿಮಗೆ ಪಾನನಿರೋಧದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಅತ್ಯಂತ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಉತ್ತರಕೊಡಲು ನಿಮಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವೊತ್ತು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಧೈಯ ಧೋರಣೆಗಳು ನಿಮ್ಮ ಸರಕಾರದ ಚುನಾವಣಾ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಧೈಯಧೋರಣೆಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಹೋದಂತಾಗಲಿಲ್ಲವೇ? ನಿಮ್ಮ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಹೋಗಲಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಪಾನ ನಿರೋಧವನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾಗಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರಿಗೆ ಆತಿ ಪ್ರಿಯವಾದ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೀವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೋ ದಿಟ. ಆದರೆ ಪ್ರಕಾರ ವೈಷಮ್ಯ ದೇಶದಲ್ಲಿ 1946ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲೇ ಆಗ ಇದ್ದ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೀವೆ ಎಂದು ಒಂದು ಪ್ರಮುಖವಾದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಪಾನ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ತಾವು ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಮುಖ್ಯ ಧೈಯ ಹಾಗೂ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತಂದಿದ್ದೀರಾ? ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಇನ್ನೂ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ನಿಮ್ಮ ತಪ್ಪನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಹಾಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಆ ತಪ್ಪಿಗೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನೂ ನೀಡುವ ಹೊಣೆಗಾರರೇಬೇಕು. ಇಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಮನೋದಯವನ್ನು ಮಂಡನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವುದರಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ವಿಫಲವಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ಇನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವುದರಿಂದ ಜನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸರಕಾರದ ಧೋರಣೆಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧವಾದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವ ಅರಡು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ; ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆಯವರು ಪಾನನಿರೋಧದ ವಿಸ್ತರಣೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಮಾಡತಕ್ಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ಈ ದೇಶದ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಇದಕ್ಕೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ ಆದಕಾರಣ ಇದನ್ನು ಸಡಿಲಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥ ಬರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಾನಾದರೂ ಹೇಳುವುದು, ಸುಮಾರು ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವ ನೀತಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಒಂದು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ಕಾನೂನು ತರಬೇಕೆಂದು 1946ರಿಂದಲೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಅಂತಹ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ಕಾನೂನು ಇಲ್ಲ. 1946ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಅಂದಿನ ಸರಕಾರ ಒಂದು ಕಮಿಷಿಯನ್ನು ಶ್ರೀ ಇಮಾಂರವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ನೇಮಿಸಿತ್ತು ಮತ್ತು ಆ ಕಮಿಷಿ ಒಂದು ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಆ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಆಗ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಸರಕಾರ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಬೇಗ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿತ್ತು. 1894ರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ದಿವಾನರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಶೇಷಾದ್ರಿ ಅಯ್ಯರವರೂ ಕೂಡ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:

“We shall not be sorry to lose the revenue if there be temperance brought about.....”

ಆಗಿದ್ದ ಬೇಜವಾಬುದಾರಿ ಸರಕಾರ ಕೂಡ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಆದಾಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಆದಾಯವನ್ನು ತರಬಹುದು, ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅದೇ ರೀತಿ ಶ್ರೀ ಸರ್ ಮಿರ್ಜಾ ಇಸ್ಮೇಯಿಲರವರು ದಿವಾನರಾಗಿದ್ದಾಗ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದರು:

“If these steady decreases were accompanied by a steady increase in the prosperity of the people concerned, I should have no complaint to make.....”

[Mr. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

ಅಂದಿನ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರ ಇದ್ದಾಗ ಆಗಿನ ದಿವಾನರುಗಳೇ ಈ ಪಾನನಿರೋಧವಿಂದ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಣ ಕೋದರೂ ಪರವಾಯಿಲ್ಲ ಪಾನನಿರೋಧ ಉಪಯೋಗವಾಗಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಮೇಲೆ ತಾವು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಪಾನನಿರೋಧ

ವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಜನತೆಗೆ ಒಂದು ಘೋಷಣೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಘೋಷಣೆಯನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತಂದಿದೆಯೇ ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯ ಅಂಶ. ಅಂದಿನ ದಿವಸ ಇಮಾಂ ಕಮಿಟಿಯವರು ಶಿಪಾರನ್ನು ಮಾಡಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ತರಬೇಕಾದರೆ 5 ವರ್ಷ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಕಟ್ಟುವಿಟ್ಟಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದು ಎಂಬ ನಿಲುವುವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರು. ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಶೇಕಡ 20ರಂತೆ ಕಡಿಮೆಮಾಡಿ 5 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ 100 ಅಂಗಡಿ ಇರುವ ಕಡೆ 20 ಅಂಗಡಿಗಳಂತೆ ತೆಗೆಯುವುದು ಮೊದಲನೆಯ ವರ್ಷ ಪ್ರಾರಂಭವಾಡಿದರು. ಎರಡನೆಯ ವರ್ಷ ಮತ್ತೆ 20 ಪರ್ಸೆಂಟು, ಕೀಗೆ ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ 20 ಪರ್ಸೆಂಟು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರವವರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಆದರೆ ಆ ನೀತಿ ಕುರಿತ ವಾಗಿ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳಾಗಿ ಇಪ್ಪೊತ್ತಿನದಿವಸ ಯಾವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಪಾನನಿರೋಧ ಜಾರಿ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ 20 ವರ್ಷದಿಂದ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಅವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರಲು ಆಡಳಿತಗಳು ಇವೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಇಮಾಂ ಕಮಿಟಿಯವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾದರೆ ಇದರಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಆದಾಯವನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಸರಿತೂಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಈ ಪಾನನಿರೋಧ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಆಗಬಹುದಾದ ಕೋಟಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಲುಕ್ಕಾನುಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ತುಂಬಬಹುದು ಎಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಬಸ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವುದು ಒಂದು. ಎರಡನೇ ಸಲಹೆ ಸೇಲ್ವಿಟ್ಟಾಕ್ಕನ್ನು ಹಾಕಿ ಆದಾಯವನ್ನು ತುಂಬಬೇಕು ಎಂದು. 1946ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಏನು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಅವರು ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಜಾರಿಮಾಡಿದರು. ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದರಿಂದ ಆದಾಯ ಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತದೆ, ಕಡಿಮೆ ಆದುದನ್ನು ದೇಶದ ಖಜಾನೆಗೆ ತುಂಬುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಅಚರಣೆಗೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದರು. ಅದೇಪ್ರಕಾರ ಹೆದ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ದೇಶದ ಖಜಾನೆಗೆ ತಂದರು. ಪಾನನಿರೋಧದಿಂದ ದೇಶದ ಆದಾಯ ಕಡಿಮೆ ಆದರೂ ಕೂಡ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ದೇಶದ ಖಜಾನೆಗೆ ಹಣ ಬರತಕ್ಕ ಬಾಬುಗಳನ್ನು ಈ ದೇಶದ ಜನ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಾರಾಟದ ತೆರಿಗೆಯಿಂದ ಇಪ್ಪೊತ್ತು ನಮ್ಮ ಖಜಾನೆಗೆ 27—30 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿನ ಆದಾಯ ಈ ಒಂದೇ ಬಾಬಿನಿಂದಲೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಬಸ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣದಿಂದ ನಾರಾಯ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಹಳ ಹುರುಪಿನಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಬಹುದು. ಈ ಎರಡು ಬಾಬುಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಖಜಾನೆಗೆ ಹೇರಳ ವಾದ ಹಣವನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಿವೆ. ಈ ಎರಡು ಬಾಬುಗಳಿಂದಲೂ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟ ಕಾರಣ ಏನೆಂದರೆ, ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಕಟ್ಟುವಿಟ್ಟಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಲಿ ಎಂದು. ಅವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲಿ, ಅವರು ನೀತಿಯಂತಾಗಲಿ, ಅವರು ಗೌರವವಾಗಿ ಜೀವನ ನಡೆಸಲಿ ಎಂಬ ಒಂದೇ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶ ದಿಂದ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದದ್ದು; ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು. ಕೀಗೆ ಜನ ಪಾನನಿರೋಧಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಆಚರಣೆಗೆ ತನ್ನಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, 1967ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಒಂದು ಪಾನನಿರೋಧಕ್ಕೆ ತಿರಾಂಜಲಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು 20 ವರ್ಷದಿಂದಲೂ ನಾವು ಗಾಂಧಿ ಭಕ್ತರು, ಗಾಂಧಿ ತತ್ವವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದವರು ಇಪ್ಪೊತ್ತು ಕೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ! ಎದೆ ಮುಟ್ಟಿ ಹೇಳಲಿ, ಇದು ಆತ್ಮವಂಚನೆ, ಇದು ಆತ್ಮದ್ರೋಹ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯ ಅಲ್ಲವೇ? ಇದು ಎಂತಹ ಮೋಸ! ಗಾಂಧಿ ಹೆಸರು ಹೇಳಿಕೊಂಡು 20 ವರ್ಷದಿಂದ ದೇಶವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಒಂದು ಆತ್ಮವಂಚನೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಕೀಗೆ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಯಾವ ಬಾಯಿನಿಂದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವವರು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರೋ ಅವರೇ ಕೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಪೊತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ನಾವು ಗಾಂಧಿ ಭಕ್ತರು, ನಮಗೆ ಗಾಂಧಿ ತತ್ವದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ ಎಂದು. 20 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದವರು ಇಪ್ಪೊತ್ತು ಆ ತತ್ವಕ್ಕೆ ತಿರಾಂಜಲಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಫ್ರೊಹಿಟಷನ್ ಇಲ್ಲವೇ ಹೋಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಏಷ್ಟು ಹಣ ಬರುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಇಪ್ಪೊತ್ತು ಇದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ 100—150 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು ಹಣ ಲುಕ್ಕಾನು ಆಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವರೇ ಕಾರಣಬದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪಾನನಿರೋಧ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ಈ ಕೃಷ್ಣಾ ನದಿಯ ನೀರಿನ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು, ಹೇಮಾವತಿಯ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು, ಹಾರಂಗಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಈ ನಿಮ್ಮ ಒಂದು ತತ್ವದಿಂದ ದೇಶದ ಜನದ ಒಂದು ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅದರಿಂದ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಯಿತು. ದೇಶದ ಹಣವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. 100 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು ಹಾಳು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ನೀವೇ ಕಾರಣಕರ್ತರು, ದೇಶದ ಜನತೆಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಆಚರಣೆಗೆ ತರತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಇದನ್ನು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹವರು ಮೀಸೆ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟು ಹೇಳಲಿ, ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಮ್ಮಿಂದ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಆಚರಣೆಗೆ ತರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲಿ. ಈಚಲು ಮರದಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಹೆಂಡವನ್ನು ಕುಡಿಯುವುದನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಯಾವುದೋ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಟ್ಟ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಇಲಿಖೆಟ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಮಾಡಿಸಿ ಜನತೆಯ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿರುವುದು ಸರಿಯೇ? ಅವರು ಕುಡಿದರು ಇವರು ಕುಡಿದರು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಆರೋಪಣೆ ತೊರಿಸಿ, ಅಪರಾಧವನ್ನು ಹೊರಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಕ್ಲಾರ್ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳ ಮಾಡಿದ್ದು ಸರಿಯೇ? ಅಂತಹವರು ಇಪೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕಾನೂನನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಲು ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದಿದ್ದೀರಾ? ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆಯವರಿಗೆ ಇದನ್ನು ವಜಾಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅರಿವು ಅವರಿಗೆ ಆಯಿತೇ? ಇದು ದೇಶಕ್ಕೆ ವಂಚನೆ ಅಲ್ಲವೇ? ಒಂದು ಕಡೆ ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ವಂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ದೇಶದ ಬಜಾನಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ನೂರಾರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ದೇಶದ ಜನತೆಗೆ ಒಂದು ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ದಾರಿ. ಅದು ಏನೆಂದರೆ ಇಪೊತ್ತು ನೀವು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಬೇಕು. ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡದೆ ಬರೀ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅಪಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಭಂಗ ತಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಇಲ್ಲವೇ ಈ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆಚರಣೆಗೆ ತನ್ನಿ. ನಿಮ್ಮ ಗೌರವವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಆಚರಣೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ರಾಜೀನಾಮೆಕೊಟ್ಟು ಹೇಳಿ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು 20 ವರ್ಷದಿಂದ ಆಗಲಿಲ್ಲ, 20 ವರ್ಷದಿಂದ ಈ ರೀತಿ ತಪ್ಪು ಆಗಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅನ್ನಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿ, ಹೊರಗಡೆ ಬರಬೇಕು. ಅಲ್ಲಮೇ ಭದ್ರವಾಗಿ ಕುಳಿತು ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆ, ತರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಎರಡು ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಇಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಪಾನನಿರೋಧ ಮನೂವೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ನೀವು ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದರೆ ಅದರ ಉದ್ದೇಶ ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಲು ಎದೆ ಬೇಕು. ಇನ್ನು ನಬ್ ಸೆಕ್ಷನ್ 1ರಲ್ಲಿ ಅಮೆಂಡ್ ಮೆಂಟ್ ತಂದಿದ್ದೀರಿ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರಲಿಕ್ಕೆ ಯಾವ ಯಾವ ಏರಿಯಾಕ್ಕೆ ಬೇಕೋ ಅಲ್ಲಗೆ ಪೊಕ್ಸಿಪನ್ ಎಕ್ಸಿಟೆಂಡ್ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಾ? ಇದನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ತಂದು ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವ ಗೋಜಿಗೆ ಏತಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೀರಾ? ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಜವಾಬ್ದಾರಿ? ಇದನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಹೇಳುತ್ತೀರಾ? ಕಾನೂನು ಇಟ್ಟು ದೇಶದ ಜನತೆಯನ್ನು ಪೋಲೀಸರಿಂದ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸಿ ಪುನಃ ಜೈಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದು ಬೇಡ. ಬೇಡವಾದವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡುವಂಥ ಕಾನೂನನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡಬೇಡಿ, ನೀವು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವವರು. ಇಂಟರ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಟೂರಿಸ್ಟ್ ಇಯರ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಈ ವರ್ಷ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಜನಗಳು ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ಅಮೇರಿಕಾ ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಇತರ ಹೊರದೇಶಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ; ಪರದೇಶದಿಂದ ಬರುವವರಿಗೋಸ್ಕರ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಸಡಿಲ ಮಾಡಿ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇದು ಅಂತಹ ಕುಂಟು ನೆಪ. ನೀವು ಅವರಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಆರಮ್ ಪೋಲಿಸ್ ಮತ್ತು ಇತರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವಂತೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 17ರಲ್ಲಿ ಇಂಟರ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಟೂರಿಸ್ಟ್ ನವರಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದು ಬಿಟ್ಟು ಸೆಕ್ಷನ್ 2ನೇ ಬದರಾಯಿಸಿ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಕಡೆ ಕಾನೂನು ರದ್ದುಮಾಡಿ, ಬೇಡದ ಕಡೆ ಇಟ್ಟು ಪುನಃ ಕೆಲವು ವರ್ಷ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಒಂದೇ ಒಂದು ನೀತಿಯಿಂದ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದಿದ್ದೀರಿ. ನಾನು ಸಭಾಪತಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕಾನೂನು ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಎಂದು.

4-00 P.M.

ನೀವು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡುವ ಕಲಮುಗಳು ಏದರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಯಾವುದೋ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಯಾವುದೋ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿ ಅದ್ಧರಿಯಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗುವುದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆಯವರು ಏಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅವರು ಕಾನೂನು ಬಲವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಿಮಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದುಡ್ಡು ಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾಲ್ಕೈದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬರುತ್ತದೆಂದು ನೀವು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಖರೇ ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್ ಟೂರಿಸ್ಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಎಗ್ಸಿಂಪೆಷನ್ ಕೊಟ್ಟರೆ 4-5 ಕೋಟಿ ಬರುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನೀತಿ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಕಾನೂನಿಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅದಲ್ಲದೆ ಹೀಗೆ ಅಸ್ಪಷ್ಟ ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾಡುವುದು, ಇವರು ಮಾಡುವಂತದ್ದು ಏನೂ ಸಾಧನೆಯಾಗಲಾರದು, ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೊಂದಲವಾಗಿ, ಕಾನೂನು ಮುರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಅವಕಾಶ ಬರುತ್ತದೆ. ಮೊನ್ನೆ ಒಂದು ಪರ್ಮಿಟ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತಂದು ಗೊಂದಲ ಮಾಡಿದರು. ಅದರಿಂದ ಪರ್ಮಿಟ್ ತಗೊಂಡವನು ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಮಾರುತ್ತಾನೆ, ಅವನಿಗೂ ದುಡ್ಡು, ಇವನಿಗೂ ದುಡ್ಡು. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ತಪ್ಪು ಎಂದು ನಾನು ಸಚಿವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವರಿಗೆ ಮೊದಲು ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ಈ ಪಾನ ನಿರೋಧದ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ, ನೀವು ಬಂದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಕಾನೂನನ್ನು ಸಡಿಲಗೊಳಿಸಿ, ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬಗಿ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಏನಾದರೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದೀರಾ? ತಾವು ಮಂತ್ರಿ, ಯಾದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಕಾನೂನಿಗೆ ಭಂಗವನ್ನು ತಂದಿದ್ದೀರಿ. ತಮಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಹೇಳಬೇಕು. ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ನೀತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಆಚರಿಸಿ ತಂದಂತಹ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರವನ್ನು, ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯಭಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಸರ್ಕಾರ ಪಾನ ನಿರೋಧದ ದೊಡ್ಡ ಗೊಂದಲವನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ, 20 ವರ್ಷಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನೀತಿಯನ್ನು ದಮನ ಮಾಡಿದೆ. ಈ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅವನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಹಾಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಡಿಯಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ನೀವು ಬಂದು ಅದಕ್ಕೆ ನಿರ್ಬಂಧ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದರೆ, ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು. ಡೆಲ್ಟಿಗೆ ಹೋದರೆ ಅಶೋಕ ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಬಂದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಹುದು. ತುಮಕೂರು, ಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಯಾದರೂ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಮದ್ಯಪಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಇದೆ. ತಾವು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಈಚಲು ಮರಗಳಿಗೆ ಗಡಿಗೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಇವರನ್ನು ಪಾನನಿರೋಧ ಚುನಾವಣೆಯ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಿತ್ತು ಮಾತ್ರ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ಫೋಟೋ, ನೆಹರೂ ರವರ ಫೋಟೋ ಹಾಕಿಸಿ, ಚುನಾವಣಾ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಿತ್ತು ಜನರಿಗೆ ಹಂಚಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಮೈಬರಿ ಏನು? ಈಚಲು ಮರಗಳಿಗೆ ಮಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಹೆಂಡ ಮಾಡಿಸಿದರು, ಹೆಂಡ ಕುಡಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

MR. DEPUTY SPEAKER.—Hon. member may conclude as there are other members who want to speak on this.

SRI H. SIDDAVEERAPPA.—Sir, there is no time limit on speeches on a Bill.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಹೀಗೆ ತಾವು ಮಾಡಬಾರದ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ತತ್ವವನ್ನು ಕೊರೆ ಮಾಡಿದೀರಿ. ಅವರ ಹೆಸರನ್ನೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಎಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎದೆ ಮುಟ್ಟಿ ಹೇಳತಕ್ಕ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಇವರು ಕಳಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಾತ್ಮಾಜಿಯವರು ತಮ್ಮ ಗೋರಿಯಿಂದ ಎದ್ದು ಇವರಿಗೆ ಶಾಪವನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು, ಆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಹೆಸರನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿ, ಬೇರೆ ಹೆಸರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳದೆ ಅದೇ ಹೆಸರನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಇವತ್ತು ಈ ಮನೂಬೆ ಪಾನ್ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ಶಾಪಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಸರ್ವ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ; ನಿಮಗೆ ಇನ್ನಾದರೂ ದೇವರು ಬುದ್ಧಿ ಕೊಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲವಾದರೂ ನೀವು ಬಾಳಿರಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸರ್ವನಾಶ ಬಂದಿತೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ಈ ಮನೂಬೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri S. D. KOTHAVALA (Sankeshwar).—Sir, you wanted to put time limit on the speeches but hon. member Sri Siddaveerappa referred to rule 296 and said there is no time limit. Rule 296 says that Speaker, may in cases not specifically provided for in the rules may put a time limit. So, it is quite open to the Chair to place time limit on the speeches.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Sir, it is only with regard to a motion. Rule 296 says "

"The Speaker may in cases not specifically provided for in the rules and having regard to the state of business in the Assembly and nature of the motion, prescribe time limit for the motion ;"

This is not a motion ; this is a Bill. In fact, one can speak for any length of time on a Bill.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜೆ. ದೊಡ್ಡಮೇಟಿ (ರೋಣ್).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಪಾನ ಪ್ರತಿಬಂಧ ಧೋರಣೆ 1937ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಮುಂಬಾಯಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನೂ ಮುಂಬಾಯಿ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದೆ. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಉತ್ಸುಕತೆಯಿಂದ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟೆವು. ಆದರೆ ಪಾನ ಪ್ರತಿಬಂಧ ಜಾರಿಯಾದ ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂಬಾಯಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ, ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಅಪರಾಧಗಳು, ತೊಂದರೆಗಳು ಉದ್ಭವಿಸಿದವು. ಆಗ ನಾವು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಿವೇದನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆವು, ಏನೆಂದರೆ, ಅವನರ ಅವಸರವಾಗಿ ಕಾನೂನು ತರಬೇಡಿ ಎಂದು. ತಂದರೆ ಹಸಿರು ಮಡಕೆಯಲ್ಲಿ ಸುರೆ ಸುರಿದಂತೆ ಅಂದರೆ ಸೆರೆ ಹಾಕಿದಂತಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದೆವು. ಮೊದಲು ಜನತೆಯ ಮನಸ್ಸು ಶುದ್ಧ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಜನತೆಯನ್ನು ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥಿತಗೊಳಿಸಿಲ್ಲ. ಭಾಷಾವೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸುವುದೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ತಂದಿರುವ ಕಾನೂನು ವಾಸ್ತವಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರಿಹೋದೀತೆ ನೋಡಿ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದೆವು. 1947 ರಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮುಂಬೈ ಶಾಸನಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಶಾಸನದ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಹಳ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಇದತ್ತು ಭಾರತದ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ ಮೊರಾರ್ಜಿಯವರು ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ನಮಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ಶ್ರೀ ಮೊರಾರ್ಜಿಯವರು ಪಾನನಿರೋಧದ ಬಗ್ಗೆ ಅಚಲ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೂ ಸಹ ಆಗಲೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಮೊರಾರ್ಜಿಯವರು ಎರಡು ಬಗೆಯ ಮನೋವೃತ್ತಿ ಉಳ್ಳವರಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅವರ ವಿರೋಧಿಗಳು ಸಹ ಒಪ್ಪಬೇಕು. ಅಷ್ಟು ಕಡು ನಿಷ್ಠೆಯುಳ್ಳವರು ಈಗ ಯಾರೂ ಸಿಗಲಾರರು. ಆದರೂ ಇದು ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ನಿರಾಶೆಯ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏತಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ನಿಷ್ಠೆ ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆ ಮೇಲೆ ಇಂತಹ ಕಾನೂನನ್ನು ತರುವಾಗ ಸಮಾಜದ ಸಿದ್ಧತೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡುವ ಮುನ್ನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಾವು ಒಂದು ವಾಸ್ತವಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕು. ತಾತ್ತ್ವಿಕವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಪಾನನಿರೋಧವಾಗಲೇ ಬೇಕು. ಕುಡಿದು ಗುಡಾರದಲ್ಲಿ ಬದ್ಧವರೂ ಸಹ ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾರೆ, ತಾವು ಕುಡುಕರು, ತಪ್ಪು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು. ಈ ರೀತಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವ ಮುನ್ನ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ, ನಿಷ್ಕಾರವಾದಿಗಳು ವಿವರವಾದಿಗಳು ವಿವರವಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆಹೆಜ್ಜೆಗೂ ಒಂದು ಕಡುಧೋರಣೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದಂಥ ಮುಂಬೈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹ ಇದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇ ಆಲ್ಲ, ಅದು ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ಜನತೆಯನ್ನು ಬಹಳ ದುಷ್ಕಾರಿತ್ವಕ್ಕೆ ಎಳೆಯಿತು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆ ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಏನಾಯಿತೆಂದರೆ, ಗೃಹಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳಭಟ್ಟ ತಯಾರಿಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಯಾರು ಕುಡಿತದಿಂದ ದೂರ ಇದ್ದರೋ, ಯಾರು ಕುಡಿಯುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಪಾಪದ ಕೆಲಸವೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದರೋ, ಅಂತಹವರ ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಸಹ ಕಳ್ಳಭಟ್ಟ ಸಾರಾಯಿ ತಯಾರಾಯಿತು. ಮನೆಯ ಯಜಮಾನ ಮನೆಯ ಹೊರಗಡೆ ಇಳಿಸಿದರೆ ಅನುಮಾನ ಬರಬಹುದೆಂದು, ಅದಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳಭಟ್ಟ ತಯಾರಿಸಿ, ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅನೇಕ ಸಂಸಾರಗಳು ನಾಶವಾದವು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮ

ವಾಗಿ, ವಿಚಾರಮಾಡಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಇವತ್ತು ಯಾವುದೇ ಸರ್ಕಾರವಾಗಲಿ, ಅಂದರೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರವಾಗಲಿ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸೇತರ ಸರ್ಕಾರವಾಗಲಿ, ಇಂತಹ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಕೇವಲ ಕಾನೂನು ನಿಂದಲೇ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡುವಂಥ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನೇಕರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಈಗಿನ ಧೋರಣೆ ಸರಿಯುವೆಯೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಕೇವಲ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು. ಇವತ್ತು ಅಂತಹ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರವೂ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶವನ್ನು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧವು ರದ್ದು ಮಾಡಲು ಎರಡು ಮೂರು ಸಾರಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರು, ಆದರೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಕಾನೂನು ನಿಂದಲೇ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶದವರು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡರು. ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಅಧ್ಯಕ್ಷರವೇತಕ್ಕೇ ಎನ್ನುವುದು ಬೇರೆ ಮಾತು. ಹಿಂದೂಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಕೇವಲ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಬಹಳ ಸಾರಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು, ಆದರೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿರಬಹುದು. ಇವತ್ತು ಕೂಲಿಗಾರರು, ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರು ಸೇರಿದ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವರು ವ್ಯಸನಪಟ್ಟರು. ಮುಂದೆ ಸುಸಂಸ್ಕೃತರೂ ಸಹ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಇವರ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತು. ವಾಸ್ತವಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾದಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ, ಏನೆಂದರೆ ಅಪರಾಧದೊಳಗೆ ಎರಡು ರೀತಿಯಿರುತ್ತದೆ, ಒಂದು ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡುವುದು, ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡುವುದು, ಧರೋಡೆ ಮಾಡುವುದು. ಎರಡನೆಯದು ಬೀಡಿಸಿರುವುದು, ಕುಡಿಯುವುದು, ಅಫೀಮ್ ತಿನ್ನುವುದು ಎಂದು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಂಡಿಗಾಯವರು ಹೇಳಿದರು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಕೆಲವೊಂದು ಅಪರಾಧಗಳು ಆಗುತ್ತವೆವೆಂದು. ತಮಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಕೆಲವರು ಕೂನಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಧರೋಡೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾನೂನಿಗೆ ಇವರು ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾನೂನನ್ನೇ ಕಿತ್ತುಹಾಕುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೀಡಿಸಿರುವುದು, ಹೆಂಡ ಕುಡಿಯುವುದು, ಅಫೀಮು ತಿನ್ನುವುದು ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅದರ ಬಲೆಗೆ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ, ಅಂದಮೇಲೆ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕವಚವಿರುತ್ತದೆ, ಆ ಪ್ರಾಣ ಕವಚ ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗುವವರೆಗೆ, ನೂರು ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿ, ನೂರು ಸರ್ಕಾರಗಳು ಬರಲಿ, ಇದನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊನ್ನೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ನೂಕುವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ವಾಚಾನ್ ನಾಗರಾಜ್ (ಚಿಕ್ಕಮೇಟೆ).—ನೀವು ಮಂತ್ರಿಯಾದರೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಜೆ. ದೊಡ್ಡಮೇಟೆ.—ಇವತ್ತು ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ನಾನು ಮಂತ್ರಿ ಆದರೂ ಅಷ್ಟೇ, ಆಗದೇ ಇದ್ದರೂ ಅಷ್ಟೇ, ಇವತ್ತು ಇರುವ ವಿಷಯ ಆದಲ್ಲ. ತಾವು ಒಂದು ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಒಬ್ಬರು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಯೋಗಿಗಳು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಇದ್ದರು, ನಿಮಗೂ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು, ಅವರ ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ, ಈ ವಿಚಾರಗಳು ಏಕೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರು ಎಂದರೆ ವ್ಯಸನಗಳು, ಅಪರಾಧಗಳು ಮಾನವನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತವೆ, ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವನು He should not oppose it. He should ignore it. ಅವುಗಳನ್ನು ದುರ್ಲಕ್ಷಿಸು, ವಿರೋಧಿಸಬೇಡ, ವಿರೋಧಿಸಿದರೆ ಅವು ಏನು ಮಾಡುತ್ತವೆ ಎಂದರೆ, ಒಂದು ಚೆಂಡನ್ನು ಎಸೆದರೆ ಅದು ಮತ್ತೆ ಪುನಃ ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ಅದರಂತೆ ನನ್ನನ್ನೇ ಬಂದು ಆವರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಆ ರೀತಿ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಣಾತ್ಮಕ ವ್ಯಸನಗಳು ಹತ್ತಿಕ್ಕಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ಮತ್ತೆ ಅವು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಅದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲಿ, ಸರ್ಕಾರದವರಾಗಲಿ, ಗವರ್ನರ್ ಆಗಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಪ್ನಿಯಲ್ಲರತ್ತ ಈ ನೈಮಿತ್ತಿಕ ಪ್ರಾಣಾತ್ಮಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಕಾನೂನಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ಅದರಂತೆ ನಡೆಯಲಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್ (ಮರ್ರೇಶ್ವರಂ).—ತಾವು ಯಾವುದೋ ವೇದಾಂತ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರೇ ಹೊರತು ಕಾನೂನಿನ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ; ದೈವಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ (ಪಶುಪಾಲನೆ, ಮೀನುಗಾರಿಕೆ, ವಾರ್ತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಚಾರಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ವೇದಾಂತ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದು ಯಾವುದು ? ಆದರೆ ಪ್ರೇರಣೆಯಾದದ್ದನ್ನು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜೆ. ದೊಡ್ಡಮೇಟಿ.—ಇನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಕೆಲವು ಜನ ನಡಸುರು ದುಡ್ಡಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ದುಡ್ಡು 4 ಕೋಟಿ ಅಲ್ಲ, 8 ಕೋಟಿ ಅಲ್ಲ, 13 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬಂದರೂ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಅದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಕೆಟ್ಟ ಮಾರ್ಗ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದೇಶ್ವರಪ್ಪ.—ಹಾಗಾದರೆ ಇಷ್ಟು ಮಾಡಿ, ಮುಖತಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ, ಯಾವ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನೂ ಹಾಕಬೇಡಿ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜೆ. ದೊಡ್ಡಮೇಟಿ.—ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ವ್ಯಸನಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಇರುತ್ತವೆ. ಈಗ ಒಳ್ಳೆಯ ಉತ್ತಮ ಡಾಂಬರು ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ನೀರು ಗಟಾರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಗಟಾರ ಇಲ್ಲದೇ ಆ ರೀತಿ ಗಟಾರದಲ್ಲಿ ನೀರು ಹರಿಯದೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಾರ್ಗಗಳಿಂದಲೂ ನೀರು ತುಂಬಿ ಹರಿಯುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಎಲ್ಲಯತನಕ ಸಾಧ್ಯವಿರುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಗಟಾರ ಮಾಡಿ. ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ, ಮನುಷ್ಯನ ಪ್ರಾಣಾತ್ಮಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಗೃತಿ ಇದೆ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಭಾವನೆ ಮಾಡಿ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಗಟಾರುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾನೂನು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ! ಕುಡಿಯಿರಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದರೆ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅಂಗಡಿ ಇದೆಯಿರಲೂ ಅದೂ ಒಂದು ಗಟಾರಾನೇ. ಗಟಾರನ್ನು ತೆಗೆದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಅವರು ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಅದು ತಪ್ಪು. ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದು ತಪ್ಪೇ. ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕವರಿಗೆ ಒಂದು ತಡೆ ಹಿಡಿದು, ಕುಡಿಯುವ ಜನರನ್ನು ಒಂದು ಹತ್ತೋಟಿಗೆ ತೆರತಕ್ಕ ನೀತಿ ಇದು ಒಂದು ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಪ್ರಾಕ್ಟಿಟೋಷನ್ ನಿರ್ಬಂಧ ಮಾಡತಕ್ಕ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಆಗಿದೆ. ಪೂರ್ಣ ಪ್ರತಿಬಂಧ ಮಾಡಿ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಬಾರದು. ಮನಸ್‌ಶಾಸ್ತ್ರದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ವಿರೋಧಿಗಳು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇದನ್ನು ಕೆಲವರು ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದರು, ಮಾಡುವಾಗ ಅವರ ಧೋರಣೆ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದೇಶ್ವರಪ್ಪ.—ನಮ್ಮ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ, ಪ್ರಾಕ್ಟಿಟೋಷನ್‌ನು ಸ್ಕ್ಯಾಪ್ ಮಾಡಿ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಎರಡು ಕೈಯನ್ನೂ ಎತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜೆ. ದೊಡ್ಡಮೇಟಿ.—ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ, ತಾತ್ವಿಕವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಬ್ರಾಂಡಿ, ವಿಸ್ಕಿ, ರಂ ಇವು ಒಂದು ಜಾತಿ, ಹೆಂಡ ಇದು ಒಂದು ಜಾತಿ. ಹೆಂಡದಲ್ಲಿ ಈಚಲು ಮರದ ಹೆಂಡ. ಬಹುಶಃ ಇದು ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ. ಕಾರಣ ಎಲ್ಲಾ ಈಚಲು ಮರಗಳೂ ನಾಶವಾಗಿವೆ. ಈಚಲು ಮರದ ಹೆಂಡ ಇಳಿಸುವ ಪ್ರಮೇಯ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಪ್ರಕಾರ ತೆಂಗು ಮತ್ತು ತಾಳೆ ಮರದಿಂದ ಮತ್ತು ಇತರ ಮರಗಳಿಂದ ಹೆಂಡ ಇಳಿಸಿ ಬೆಲ್ಲ ಮಾಡುವುದು ಅಥವಾ ಸಿಹಿ ಹೆಂಡ ಅಂತ ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಲ್ಲಾ ಅದು ಮಾಡಬಹುದು. ಅಂತೂ ಇದು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ಕಳ್ಳತನದಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನನ್ನ ದಿವಸ ಹೇಳಿದರು. ಪೋಲೀಸರು ವರದಿ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಇದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದು, ಎಲ್ಲರೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅನ್ನುತ್ತಾ ಇದ್ದರು, ಮಾಮೂಲು ಎಲ್ಲ ತನಕ ಬರುತ್ತಾ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅಲ್ಲ ತನಕ ಇದು ಯಶಸ್ವಿ. ಒಬ್ಬ ಪೋಲೀಸ್ ಕಾನ್‌ಸ್ಟೇಬಲ್ ಇಂದ ಹಿಡಿದು ಮೇಲಿನ ತನಕ ಈ ಮಾಮೂಲು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇತ್ತು, ಇದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನ ಪಡಬೇಕಾದ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಇದು ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ, ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಜನರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ನಾನೇ ಇರಲಿ, ತಾವೇ ಇರಲಿ, ಯಾರೇ ಇರಲಿ ಇಂತಹ ಕಾರ್ಯಗಳು ಆಗುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲೂ ಶಿರಾಯುಗದ ಮನುಷ್ಯರು ಇದ್ದಾರೆ, ಪಾಣಿಯುಗದ ಮನುಷ್ಯರು ಇದ್ದಾರೆ, ಮನುಷ್ಯ ಯುಗದ ಮನುಷ್ಯರು ಇದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಇವರಲ್ಲ ಇದೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಬಂಧಿಸಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅಪೂರ್ವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇದೆ, ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇದೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಮಹತ್ವಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಇದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವನ್ನು ಏಕೆ ಕೊಟ್ಟರು ?

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್.—ಗಾಂಧಿಯವರ ಮಾತು ಎತ್ತಬೇಡಿ.

4-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜೆ. ದೊಡ್ಡಮೇಟಿ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಯಾವುದಕ್ಕೆ? ತಾವು ಭಾವಿಸಿರುವಂತೆ ಈ ಪಾನನಿರೋಧಕ್ಕಲ್ಲ, ಅವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಸತ್ಯವನ್ನು ನುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳತಕ್ಕ ಯೋಗ್ಯತೆ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷಗಳಿಗೂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.—ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ನುಡಿದಿರತಕ್ಕದ್ದು ಸತ್ಯದ ನುಡಿಯೇ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಇಲ್ಲ ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ನುಡಿದಿಲ್ಲವೇ, ನೀವು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವಿಗಳು, ನೀವೇ ಹೇಳಿ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಜೆ. ದೊಡ್ಡಮೇಟಿ.—ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಾವು ಇದನ್ನು ನೋಡಬೇಡಿ. ಇದನ್ನು ಒಮ್ಮೆಲೆ ತೆಗೆದು ಹಾಕತಕ್ಕಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇವರಿಗೆ ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ದಯವಿಟ್ಟು ನಾವೂ ನೀವೂ ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿ ಅವರು ಹೊರಟಿರತಕ್ಕ ದಾರಿಯನ್ನೇ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಹೇಳಿ, ಈ ಮಸೂದೆಗೆ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು, ನನಗೆ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

[Mr. SPEAKER in the Chair].

Mr. SPEAKER.—There was more heat and less light. I was hearing everything in my chamber. This is not the way of disposing of a Bill.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Sir, I want to say a few words as to what transpired. I made myself very clear yesterday as to how I feel about it. There is no mincing of matters, but my only grievance is that the Finance Minister who piloted this Bill, if he will pardon me, is not true to himself, He is not true to the convictions which I know he is holding. Now what I am worried about is this, namely, the way in which this Bill has been trotted out. As my friend Sri Gopal Gowda said, they want to scrap prohibition through the backdoor which is, in my opinion, illegal and improper. What they could have done if they had really felt that prohibition is a failure, prohibition cannot be continued any longer, they could have had at least the boldness and the courage to say: "Well, we cannot do and therefore we scrap it." At least then it could have brought about Rs. 10 crores which money they very badly in need for development work according to them. Instead of doing that, what they have done is that they have retained the power of patronage. This is the thing which is worrying me. Tomorrow in some areas as they like to suit the ends of their party they may say: "We introduce wet law in this area." In some area they may continue or discontinue or do *vice versa*. What will happen by this method? Again, the Congress Party will try to hold its tantalising influence on the public. Why should they do it. If they really feel that it is not all right, let them remove it? After all, if you remove prohibition, it is nowhere stated that a man who does not drink should drink. I know a friend of mine who is a teacher was telling that under this regime river water has become toddy. That is the way in which things are going on.

(SRI H. SIDDAVEERAPPA)

I am worried this way. Public morale is at its lowest ebb today because of the ineffective way the Prohibition Act has been enforced. Perhaps it may be beyond their control or anybody's control. That is a different matter. Therefore, I feel that this power of patronage which they hold in their hands is a very pernicious weapon which they should not be allowed to hold.

Mr. SPEAKER.—Now what time would the Minister require for reply because we have to go through the first reading, second reading and the final reading of the Bill ?

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—I will take about 15 to 20 minutes.

Mr. SPEAKER.—If members co-operate, I will try to give the maximum time for the Debate. Out of the time allotted, bulk of the time has gone in very good suggestions which will actually mean a full Debate and there is very little left except perhaps with regard to scriptory work and ultimately giving advice from this side to that side and from that side to this side. It is always good because it stimulates thought. Now I expect everybody to adhere to the time that I will allot and try to go through the business.

†ಶ್ರೀ ಎನ್. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡ (ಹುಲಿಯೂರುದುರ್ಗ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನವಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ: ಅದೇನು ಎಂದರೆ—ಈ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ತಕ್ಕ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಈಗ ತಾವು ಈ ಚರ್ಚೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಕಾಲಾವಕಾಶದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪುನರಾವೇಶ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಹೌದು, ಹೌದು ಕಾಲಾವಕಾಶವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕ ಎಂದು ನನಗೂ ಅನಿಸುತ್ತಿದೆ. I will think over it.

†Sri K. H. PATIL.—Budget and other things which we pass are just for one year only, but this law that we are going to pass will be there for hundreds of years and we will have to be answerable to our constituencies and public. Our constituencies will ask “what were you doing when this Bill was passed in the Assembly ?” So, I appeal to you to give the maximum time for the consideration of this Bill. There is no harm in postponing the debate for tomorrow also because it is quite necessary because we are reviewing the entire policy behind this Act.

Mr. SPEAKER.—I fully understand the sentiments of the hon'ble member, but he is going contrary to what he wants. He is the one person that consumes more time by way of interjections.

Sri K. H. PATIL.—No, Sir.

Mr. SPEAKER.—Now Sri Duggappa will speak for seven minutes.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—I believe there is no time limit for discussion of Bills. Mr. Duggappa is an expert on this subject.

Mr. SPEAKER.—The hon'ble member Sri Siddaveerappa must not forget that there is what is called Business Advisory Committee which

allots time. To say that there is no time limit and the sky is the limit, is not good.

Sri H. SIDDHAVEERAPPA.—I am with you.

Sri S. SIVAPPA.—There is a suggestion to make. In view of the large number of members who want to participate in the debate on this very important Bill, I think we can continue tomorrow also.

Mr. SPEAKER.—Why not sit to night ! We will sit the whole night and finish it.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ದುಗ್ಗಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥಾ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಹೀಗೆ ಒಂದು ವಿರೋಧ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವ ಒಂದು ರಾಗದ್ಯೇಷದಿಂದರಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶಭಾವನೆಯಿಂದರಾಗಲೀ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ನನಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಇದರ ಪರಿಣಾಮಗಳೇನೆಂಬುದನ್ನು, ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲ ಈ ಒಂದು ಮಸೂದೆಯ ಮೂಲಕ ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಯಮಾಡಿದೆ ಏನು ಹೇಳಬೇಕು, ಇಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಒಂದು ಪಕ್ಷಕ್ಕೂ ಬೇರೆ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳಿಗೂ ಒಂದು ಅಂತರವಿದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರು ಒಂದು ರಚನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.....

ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿ. ಗಂಗಾಧರ್.—ಹಾಗಾದರೆ ನೀವೇತಕ್ಕೆ ಆ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದು? ಎಲ್ಲಾ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳೂ ರಚನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನೇ ಹಾಕಿಕೊಂಡೇ ಇವೆ...

Mr. SPEAKER.—Yesterday, the two whips promised that they would meet and co-ordinate for today. May I request them to kindly do so now ? Everybody should stick to the time allotted by the whips.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ದುಗ್ಗಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಖಾದಿ ಗ್ರಾಮೋದ್ಯೋಗ ಏನು ಗತಿಯಾಗಿದೆ ? ನಿಮ್ಮ ಪಾರ್ಟಿಯವರೇ ಜೇರ್ಮನ್ ಆಗಿದ್ದಂತಹ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಆಕೌಂಟ್ಸ್ ಕಮಿಷಿಯವರು ಏನು ರಿಪೋರ್ಟುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ತೆಗೆದು ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. 1959ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಆಬ್ಯಾರಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರು ಈ ಪಾನ ನಿರೋಧ ಕಾನೂನನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತಂದಾಗ ಮಾಡಿದಂಥ ಭಾಷಣದ ಪ್ರತಿ ನನ್ನಲ್ಲಿದೆ. ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರು ಅಂದು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮನನ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. 1959ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ 1967ನೇ ಇಸವಿಯ ವರೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಏನು ಮಾರ್ಪಾಡಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಕಾನೂನು ಮಾರ್ಪಾಡಾಗದೆ, ಜನ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದ್ದೇವೆ, ತತ್ವಗಳು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿವೆ, ನೀತಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದೆ, ಎಂದು ನಾವು ಬನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಬರುವಾಗ ಜನ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಏನು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ “ಕೋಡೆ” ಸರ್ಕಾರ ಬಂತು ಎಂದು. ಆ ಮೇರೆ ಏನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ “ಕೋಡೆ” ಬೋರ್ಡುಗಳು ಬಂದಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು.—ಕೋಡೆ ಸರ್ಕಾರ ಎಂದರೆ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಿಳಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ದುಗ್ಗಪ್ಪ.—ಕೋಡೆ ಸರ್ಕಾರ ಎಂದರೆ “ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲದ” ಸರ್ಕಾರ ಎಂದು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಕೋಡೆ ಬೋರ್ಡುಗಳು ಎಂದರೆ ಎಸ್ಸಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಿ, ಬೀರು ಇತ್ಯಾದಿ ಬೋರ್ಡುಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಜನ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಈ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ರೊಟ್ಟಿ ಅಂಗಡಿಯ ನೀತಿ ಎಂದು. ನೀವು ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದಂತಹ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ನೀತಿಯೆಲ್ಲವೂ ಮೂಲೆಗೆ ಬಿದ್ದು ಹೋದುವು. ಇವೊತ್ತು ಪಾನ ನಿರೋಧ ಕಾನೂನು ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಅನುಮಾನ. ಆ ಅನುಮಾನ ಏನೆಂದರೆ ಇವೊತ್ತು ಈ ಮಹಾಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದು ಇದರ ಮುಖಾಂತರ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲ ತಮಗೆ ಅನುಕೂಲ ಇದೆಯೋ, ಅಲ್ಲ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಎಲ್ಲ ತಮಗೆ ಅನುಕೂಲ ಇಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ನೀತಿಯನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ನೃಪ್ಪಡಿಸಿಲ್ಲ. ಈ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ಸುಪ್ತಪಾದ ನೀತಿ ಅಡಗಿದೆ. ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೋ

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ದುಗ್ಗಪ್ಪ)

ಅಂಥಾ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ತರುವುದಿಲ್ಲ ತಮಗೆ ಎಲ್ಲ ಬೇಕೋ ಅಲ್ಲ ತರುತ್ತಾರೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದು, ಪರದೇಶದವರನ್ನು ಹೊರಗಡೆಯವರನ್ನು ಆಕರ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒಳ್ಳೆ ಥಳ ಥಳ ಹೊಳೆಯುವಂಥಾ ಟೂರಿಜಮ್ ಬೋರ್ಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಮಾಡಿ ನಾನು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಏತಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ಕಲನುತ್ಪೀರಿ? ಸರ್ಕಾರದ ಈ ಒಂದು ನೀತಿ ಏನಿದೆ ಇದು ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾದ ನೀತಿ. ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಪಕ್ಷದ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಲೀ ಎದುರು ಪಕ್ಷದ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಲೀ ಪಾನನಿರೋಧದ ನೀತಿಯ ತತ್ವವನ್ನು ಯಾರೂ ವಿರೋಧ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ವಿರೋಧ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ನೀವು ಪಾನ ನಿರೋಧದ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಮೈಖರಿಯನ್ನು. ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತನತೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ನೀವು ಎಷ್ಟು ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಎಷ್ಟು ಜಯಶೀಲರಾಗಿದ್ದೀರಿ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಖಾತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮನಸ್ಸು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು ಈ ಕಾನೂನು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ, ಈ ಪಾನನಿರೋಧದ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಸಹಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರ ಅನಿಶ್ಚಿತ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಸಹಕಾರದ ಪರಿಣಾಮ ಏನು? ಕಾನೂನಿನ ಪರಿಣಾಮ ಏನು, ದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸಿ ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಗೆಜಿಟೆಡ್ ಆಫೀಸರುಗಳು ಅದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಪೊಲೀಸರೇ ಏನು ಎಂದು ಅದರಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತು.

ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು.—ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಇತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ದುಗ್ಗಪ್ಪ.—ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರ ಮೇಲೆ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಮಾಡಿದರು. ಈಗ ಏನಾಯಿತು, ನಗೆಪಾಟಲು ಆಗಿ ಅಪಹಾಸಕ್ಕೆ ಈಡಾಗಿ ದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಚಿತ್ರದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಿನಿಮಾ ಥಿಯೇಟರ್ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಗೆಜಿಟೆಡ್ ಆಫೀಸರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕುಡಿದು ಬಂದು ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ತುಂಬಾ ದುರ್ವಾಸನೆ. ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವರೆಲ್ಲರೂ ಆಸಕ್ತ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಅವರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದವರೊಬ್ಬರು ಕಾನೂನು ಜಾರಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪೊಲೀಸನವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಸಿಕೊಂಡರು. ಕುಡಿದಿದ್ದಂತಹ ಆಫೀಸರು ಮೋಟಾರ್ ದಿವಾಲ್ಯ ಮೆಂಟಲ್ ಸೇರಿದವರು. ಒಳ್ಳೆಯ ಇನ್ಫ್ಯೂಯನ್ಸ್ ಇರತಕ್ಕವರು ಎಂದು ಭಯಪಟ್ಟು ಆಗ ರಾತ್ರಿ ಒಂದು ಗಂಟೆಯವರೆಗೂ ಪೊಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕುಳಿರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರುಗಳಾದ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಸದಸ್ಯರು ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರು ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ ಎಂದು ಡಾಕ್ಟರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಅವರು ಕುಡಿದದ್ದು ಆರೋಗ್ಯಕಾರಿ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಸರ್ಜಿಫೀಕೇಟು ಕೊಡಿಸಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಮಾಡಗೊಡಲಿಲ್ಲ. ನಂತರ ಅವರು ಮನೆ ಕಡೆಗೆ ಹೋದರು. ಈಗ ಇವರು ಪಾನ ನಿರೋಧವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಜನ ತಮ್ಮ ಒಂದು ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಲ್ಲ ಕುಡಿಯುವುದು ಇರಲಿ, ಎಲ್ಲ ತಮಗೆ ಪ್ರಯೋಜನ ಇಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲ ಕುಡಿಯುವುದು ಬೇಡ ಎಂದರೆ ಇದು ಎಂತಹ ನೀತಿ! ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಂಡದ ಅಂಗಡಗಳಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಚಾಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಂಡದ ಅಂಗಡ ಇದೆ. ಧರ್ಮಾಂಬುಧಿ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಂಡದ ಅಂಗಡ ಇತ್ತು. ಅವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು 1936ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಚಳುವಳಿ ಮಾಡಿದರು ಆದರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಲಿಲ್ಲ.

MR. SPEAKER.—The Whips said that they have agreed with regard to the time allotted to each member and sent the list. I am begging of the Whips to co-ordinate. Let there be a happy debate.

SRI G. DUGGAPPA.—Sir, the Minister made a pointed reference to the conditions of scheduled caste people. If I am not allowed to say anything on that, I will simply sit.

MR. SPEAKER.—Instead of referring to certain things which happened in the T. B. or Cinema theatre, the member could have dealt with it. Otherwise, he could have asked the Whip for more time. The Whips can give more time for people who talk well. There is a long list.

Sri G. DUGGAPPA.—Sir, my time was taken away by the intervention.

Mr. SPEAKER.—I will extend the time for this Bill by one hour and see what can be done. I am also prepared to sit in the morning tomorrow.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಚನ್ನಯ್ಯ (ಕಪ್ಪರಾಜ).—ಸ್ಪೀಕರ್, 6 ಗಂಟೆಯವೇಳೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ತಮಗೇನೋ ಯಾವ್ವನ ಇರಬಹುದು ತಾವು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ನಾಳೆಯಿಂದ 6 ಗಂಟೆಯವೇಳೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬೇಡಿ.

Mr. SPEAKER.—Let us come to some understanding. When shall we put the Bill to vote with regard to the second reading?

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—We can continue till 5.30 P.M. Then only we can think of putting it to vote if there are no members to speak.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—You may take it up somewhere at the end of this month. I don't think there is any harm in it by postponing it to the end of this month.

Sri S. SIVAPPA.—Costly hours were taken away by the discussion and interruptions and all that. The hours lost will have to be made good.

Sri S. D. KOTHAVALA.—Mr. Speaker Sir, I rise to support this Bill. The Bill as explained by the Finance Minister is a very simple one. The most important clause in this Bill is clause (2) which empowers the Government to issue a notification by which the operation of the prohibition Act can be stopped and operation of the Excise Act can be brought about. The remaining clauses are formal ones. The effect of this principle provision for the issue of notifications as contained in clause (2) is to Enable the Government is to remove the operation of the Prohibition Act from certain areas and bring into operation all the provisions of the Excise Act. It has been said that we are bringing this change by a back door. It is, I think, not true. The position is that so far as I am concerned I am quite confident that the Prohibition Act was brought into force with full confidence and full conviction on the basis of moral value involved and after its trial for the last 2 years, it is fairly clear that the Prohibition Policy cannot by Penal Methods. All measures were taken to implement it. But the situation did not change. Therefore, we are bringing this measure with full understanding. Some of the opposition members are complaining that by bringing this Act, you are inviting miseries to the people and the Congress Party will be responsible for all these things. By introducing this Bill and bringing it into force, we want to raise the level of health of the people who are accustomed to illicit drinking. Illicit distillation has become very popular and the people have made if a cottage industry and they are spoiling their health. I know that under the leadership of Mahathma Gandhi, the Congress said that prohibition should be the first thing to be introduced after India attained independence. This was done after India attained independence here in some other Parts of

(SRI S. D. KOTHAVALI)

India, with full vigour. But the Opposition is criticising that the Congress Party has introduced the prohibition in a half hearted manner. This criticism is frivolous. The Congress Government has made prohibition as its ideal and also a policy; but prohibition law in its implementation did not have the desired success. The prohibition Act which was adopted for the purpose of implementing the policy has failed. Therefore we want to retrace our steps to a certain extent. We will certainly try some other methods to make the prohibition policy successful. Art. 47 was quoted by many members. I want to bring to the notice of the members one important fact. Article 47 reads as follows :

“The State shall regard the raising of the level of nutrition and the standard of living of its people and the improvement of public health as among its primary duties and, in particular, the State shall endeavour to bring about prohibition of the consumption except for medicinal purposes of intoxicating drinks and of drugs which are injurious to health.”

Therefore the State is expected to raise the level of nutrition and the standard of living and to improve public health. The Article wants us to stop some of the intoxicating drinks which are injurious to public health. Now we are seriously thinking of stopping this illicit liquor thereby we could raise the level of the health of the people. People are doing this illicit distillation and they have made it as village industry. This illicit drinking has spoiled the health of the people. The hon'ble members are aware deaths have occurred in the Kolar Gold field once as a result of drinking illicit liquors.

5-00 P.M.

Even a scientifically prepared liquor is an evil but illicitly distilled liquor is a greater evil. Now, there is a choice between the two evils, this evil or that evil. As a result of this, we should decide for the time being to stop the consumption of this illicit liquor which is highly injurious to public health and allow people if at all they want to taste liquor to have a better material. I think it is in the interest of the public health that the present measure should be welcomed by the other side also. By suspending the operation of the prohibition Act, one should not be under the idea that we are inviting people to drink. Far from that. We are the last persons to do that. We never want people to drink. Before the prohibition Act the State had the monopoly of supplying liquor under the Excise or Abkari Act. Once the prohibition law became operative that place was taken up by antisocial elements, the illicit distillers and we suffered loss and as Mr. Shivappa pointed out, it enriched the pockets of antisocial elements. I do not know whether it is the intention of the Hon'ble Members opposite to allow this to go on any longer. How the prohibition has failed has been

explained yesterday by the Hon'ble Finance Minister. I do not want to reiterate them. Therefore, under the present circumstances, we have taken up this step in the public interest. It was said that because we have done this, we should resign. This experiment was tried in United States and also in USSR. That was a bold moral experiment and when they found it failed, they retraced their steps. We are not sorry for introducing prohibition and we are not also sorry for taking this step in the wake of the failure of the prohibition law. I lend my support to the Bill brought forward by the Hon'ble Minister.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಕೊಠಾವಳಿ ಅವರು ಈ ಗೊಚೆಯನ್ನು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ತರೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿ, ನೀವು ಇರಿಸ್ವಾಸ್ತಿಯಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಅವರು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ನಿಜವಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ನಾವು ಈಚಲ ಮರವನ್ನು ಕಡಿದಿರಬಹುದು 1962ರ ಹಿಂದೆ, ಅದು ಬೇರೆ ಪ್ರಶ್ನೆ—ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಹೇಗೆ ನಾವು ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟ ಸ್ಪಷ್ಟ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು, ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ತೀರ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಸ್. ಶೆಟ್ಟರ್.—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, 'ಕೊಡಲ ಕಾವು ಕುಲಕ್ಕೆ ಮೂಲ' ಎನ್ನುವಂತೆ ಇವತ್ತು ಗಾಂಧಿ ತತ್ವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರಿಂದಲೇ ಕೊಲೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಒಮ್ಮೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ, ಒಮ್ಮೆ ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ರಿಂದರೇ ಈ ಕಾಯಿದೆಯ ಬದಲಾವಣೆ ಏನು ಆಗುತ್ತಿದೆ ಅದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗರನ್ನೇ ಬೇಕೋ ಅನುಭವದೋ ಎನ್ನುವ ಸಂಶಯ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ, ಈ ಕಾನೂನು ಯಾವುದನ್ನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ತರುತ್ತೇನೆ ಅದಕ್ಕೆ ಜನರ ಸುಖದುಃಖ ಗಳನ್ನು, ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅಥವಾ ದುಡಿಯತಕ್ಕ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅಥವಾ ಸರ ಮಾರಲಕ್ಕೆ ಯಾರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದೋ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ, ಯಾರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ಕಾಯಿದೆ ತರಬೇಕೆಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೋ, ಯಾವ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೋ ಎನ್ನುವ ಸಂದಿಗ್ಧ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಂದು ಕಾಣಿಸು ತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನು ಕಳ್ಳಬಟ್ಟೆಯವರ ಬೆಂಬಲ ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹಿತ ಅನೇಕ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೆನ್ನುತ್ತದೆ. ಖಚಿತ ವಡೆಸತಕ್ಕದ್ದುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಯಾವರೀತಿ ಯಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಪಾರಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರೂ ಕೂಡ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಂಬಲಿಸಬಹುದು. ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯೊಳಗೆ ಕುಡಿದರೆ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ, ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕುಡಿದರೆ ಹಿಡಿಯದೆ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ವಿಚಿತ್ರ ಕಾಯಿದೆ ಇದೆ; ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕುಡಿ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿ, ಈ ರೀತಿ ಕಾನೂನು ವಿಚಿತ್ರತರವಿದ್ದು, ಒಂದು ಕಡೆ ಕುಡಿದರೆ ಹಿಡಿಯಬಹುದು, ಕುಡಿದವನು ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಓಡಿದರೆ ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಳ್ಳಬಟ್ಟೆಯ ವಿಷ ಯವೂ ಹೀಗೆಯೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಒಂದನೆ ಕಲಮಿನಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಯಾವ ಭಾಗ ಗಳಿಗೆ ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಲಿಸ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟು ಕಾನೂನುರೋಧಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟಗೊ ಳಿಸಿಲ್ಲ ನಾಳೆ ಒಂದು ಭಾಗ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದವನು ಓಡಿಹೋದರೆ, ಅರ್ಧ ಫರಾಂಗ್, ಹತ್ತು ಹೆಜ್ಜೆಯೊಳಗೆ ಅಪರಾಧ ಓಡಿಹೋಗಿ ಎರಪರಾಧಿಯಾಗಬಹುದು. ಇಂಥ ವಿಚಿತ್ರ ಪ್ರಸಂಗ ಬರುತ್ತದೆ.

ಈಗಾಗಲೇ ಪೊಲೀಸರನ್ನು ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದೆವು. ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರ ತಪ್ಪು ಇರ ಬಹುದು. ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ತರಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟದಾಯಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುತ್ತದೆ ಮತ್ತೆ ಲಂಡನ್ ನವವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಅಸ್ವಸ್ಥತೆ ಎನ್ನುವಂಥದ್ದು ಈ ಗುಡಾಹರಣಿಯಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನಾಳೆ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅಫೆಕ್ಟಿವ್ ಆಗಿ ತರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಈ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ನೋಡೋಣ. ಒಂದು ಗ್ರಾಮದವರು ಕುಡಿಯಬಹುದು, ಇನ್ನೊಂದು ಗ್ರಾಮ ದವರು ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಎಷ್ಟು ರೀತಿಯಿಂದ ಜನರು ಅದರ ದುರುಪಯೋಗ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಸ್. ಶೆಟ್ಟರ್)

ಪಡೆಯಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಗೌಡರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ಅನಿಸಬಹುದು, ಭಟ್ಟಿ ಸೇರಿದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಬಹುದು, ಕುಡಿಯುವವರೂ ಬೆಂಬಲಿಸಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಅವ್ಯವಹಾರಿಕವಾದ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದವು ಎನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕಾನೂನು ಮಾಡುವಾಗ ಪೂರ್ತಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ನೋಡೋಣ. ಕೆಟ್ಟ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕುಡಿದು ಶರೀರ ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶರೀರ ಸುಖವನ್ನು ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಪ್ರಾಕೃತಿಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವೇ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ತತ್ಪಕ್ಷೇ ಈ ಪ್ರಕಾರವೂ ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಪಾದ ವಿವಾದಗಳನ್ನು ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲಾದರೂ ಬೆಂಬಲಿಸಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಕೊನೆ ಇಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಏನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಒಂದು ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಹೊರಡಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಅದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಅದರ ದುರುಪಯೋಗ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಒಬ್ಬ ಯೋಗ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇವರ ನಾಳೆ ಅವರೇ ಇರುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬೇರೆಯವರು ಬಂದರೆ, ಲಿಂಚುಕೊರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಂದರೆ, ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟರೆ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಪಹುಗೆ ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಇಷ್ಟು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಲಕ್ಷ, ಎರಡು ಲಕ್ಷ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹತ್ತಿಂಟು ಕಡೆ ದುಡ್ಡು ಮಾಡಬಹುದು. ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ, ದಾವಣಗೆರೆ, ಗದಗ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪಹುಗಳಿಗೆ ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಅನ್ವಯಿಸಲಿಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡು ಅಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದಂತೆ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಅಧಿಕಾರ ಈ ರೀತಿ ದುರುಪಯೋಗವಾದೀತು ಎನ್ನುವಂಥ ಮಾತನ್ನು ನಾವು ಗಮನದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಈಗ ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಹೊರಡಿಸುವಂಥ ಅಧಿಕಾರ ನಾವು ಏನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಯಾವ ಭಾಗ ಈ ಕಾಯಿದೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಬೇಕು, ಯಾವ ಭಾಗ ಈ ಕಾಯಿದೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗುವಾರದು ಎನ್ನುವ 'ಡಿಸ್ಟಿಂಕ್ಷನರಿ ಪರ್' ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಪ್ರಾಕೃತಿಕವಾಗಿ ಬೇಡ ಎಂದರೆ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಬಿಡೋಣ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಒಮ್ಮೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ, ಅದರಿಂದ ಸುಖವಾಗಲಿ, ದುಃಖವಾಗಲಿ, ಕಷ್ಟವಾಗಲಿ, ಗಾಂಧೀಜಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ತಂದಿದ್ದೇವೆ, ಆ ಕಾಯಿದೆ ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಪಾಲಿಸಿ, ದೃಢ ನಿರ್ಧಾರದ ಪಾಲಿಸಿ ಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೇ ನನ್ನ ಭಾಷಣ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† Sri B. P. GANGADHAR (Tumkur).—Hon'ble Mr. Speaker Sir, Of course as every one of us is aware, the intention at the time of starting prohibition or bringing this legislation on prohibition, was a very noble one in this sense that it was meant to eradicate a social evil and also raise the living standards of the addicts. But how far this noble objective has been achieved is a point for consideration. As time has advanced, it is in our experience that this piece of legislation has met with a very terrible failure and it may not be out of place to mention that even the previous amendment of the law designed to make it more stringent, inspite of putting a number of cases—it did not bring any good results. Further more, we can say now: there was one instance which comes upper-most to my mind on this occasion. There was a judge, who as I was aware, was an addict himself. After court hours, he never used to be sober. A prohibition case was launched in his court. I was also aware that the prosecutor who was going on with the case was also a person addicted to drink. The counsel for defence was also an addict. Unfortunately, at the end the Judge said: This is an unfortunate legislation, I cannot understand. When this is the state of affairs—the judge is drinking, the prosecutor is drinking and the counsel for defence of the accused is also drinking including the accused, we must naturally

conclude that this is a horrible piece of legislation which did not yield any good results, as we expected. We can therefore go to the extent of saying that this legislation has proved a thorough failure and the net result is that we have been losing very heavily on account of this legislation. I can easily estimate the loss to the exchequer to be somewhere between 16-18 crores per year. As can be seen, there is no measure of uniformity in the submissions made before this House. Some people say on this side also that it must be made more stringent and it should not be scrapped. There is considerable difference of opinion on the other side also. Some people say, it has to be scrapped and some others say it should not be scrapped. In my humble opinion, this amendment is not sufficient. The entire scrapping of Prohibition is absolutely necessary in the interest of the State and in the interest of the finances of the State. It may again not be out of place if I submit that the quality of illicit arrack that our countrymen are getting—when the prohibition law was made more stringent, naturally the addicts had to adopt some methods of getting their drink. But God alone must save those people who were taking this illicit liquor. I am sure they will lose their health and shorten their lives because of the dirty stuff they were getting. One of my clients was telling me, it would take away one's life. This is the type of arrack that the people in our country are preparing. I may also submit Sir, that nowhere in the whole world has such a piece of legislation proved successful. When such a piece of legislation which has not proved successful anywhere in the world was introduced by our legislators here, Members of the Treasury Bench took a heavy responsibility, because of FATHER OF THE NATION just put it into their mind. I do understand that it is quite a noble object. Nobody denies it. But how far it has been successful is the point that we have very necessarily to consider. When such a piece of legislation could not be successful anywhere in the world, it was really not wise on the part of the Treasury Benches to introduce that legislation in spite of the consistent failure it had met with and they have made our State lose a very huge sum to the tune of 16 to 18 crores annually, which they could have easily diverted to agriculture and other projects which might have yielded very good results and we might have grown adequate quantity of foodstuffs which could meet the demands for our rising millions. In this connection, I may just say, that the present law as it exists today, proved a great boon to one set of people namely the police. That is the one set of Government officials who are benefited by this. On previous occasions I have also given accounts of how these people are making very huge sums of money on account of this. In Tumkur itself, there are as many as 160 arrack shops. During the time of election, God must save these people who drink! Many people were wondering where from these people bring so much of money. Prohibition was one very fertile source of getting money for elections, whether congressmen or otherwise. This is what is going on. In a place like Tumkur, if there are 160 shops, one can imagine how much money they earn and to what extent Government is losing revenue to it.

(SRI B. P. GANGADHAR)

exchequer. And more so, so much illicit arrack, unhealthy drink distributed to the entire town spoiling the health of the entire citizens of Tumkur. What more, formerly only the adults used to take to this drink. Now, when drink is being manufactured in their own homes, every child of 2 or 3 years starts drinking just like coffee or Tea and they are becoming addicts. So, I submit Sir, instead of amending this legislation little by little, I may straight away submit and persuade the Hon'ble Minister to consider this aspect and take a bold step and in consultation with his colleagues and party-men, see that the entire prohibition is scrapped. I do not advocate that the people must take to drink. I myself do not drink. But when a piece of legislation is really not successful or when it has miserably failed, it is the duty of any sane thinking politician to see that so much of money that is being lost on that account must be made good to the State Exchequer and the same utilised for the benefit of the country or the State at large.

Thank you Sir.

† ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಪಾನ ನಿರೋಧ ಮಸೂದೆಯ ಮೇಲೆ ವಿಪುಲ ಚರ್ಚೆ ಯಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಈ ವಿಷಯ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಚರ್ಚೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ವಿಷಯ. ಈಗ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸಂಧಿಗ್ಧ ಸಮಯ ವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಖಚಿತ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಹೀಗೆ ಮಾಡಲ ಎಂದು ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಂಶಯ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡ ಬಹುದು ಎಂದು ನೂತನ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಮೂಲಕ ಇದು ಪೀಕರಾಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ.

ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಹಣಕಾಸಿನ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕಾ ದುದು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ಅವರ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ. ಈ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಯಾರೇ ಇದ್ದರೂ, ದೇವೇಂದ್ರನು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅನ್ವೇಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥವರು ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಒಂದು ಮಾರ್ಗ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ದುಡ್ಡು ಸಾಲದು, ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಈ ನಿರ್ಣ ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಎಂಬ ಟೀಕೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅಂಥ ಟೀಕೆ ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಏನು ಸರ್ಕಾರದ ಆಶೋತ್ತರ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾರಾಯ ಜನರು ತಿಳಿಸಿದರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದರ ಪರವಾಗಿ 3 ಭಾಗ ವಿರೋಧವಾಗಿ 3 ಭಾಗ ಎಂದು ತಾವು ಎರ್ರಾ ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇವೊತ್ತು ಹಣಕಾಸಿನ ದೃಷ್ಟಿ ಯಿಂದ, ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಸಮಾಜದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮೊದಲು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿ. ಸಮಾಜ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಿಟ್ಟು ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾನಾಡುತ್ತಾ, I don't mind certain expenditure ಎಂದು ಅರ್ಥ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಈ ಅರ್ಥ ಒಂದೆಂದರೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಸಫಲವಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಸಫಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ನಂಬಿಕೆ ಇತ್ತು, ಅದರೂ ಕೂಡ ಸಫಲವಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ಮಾತು ಮೆಚ್ಚುವಂಥಾ ಮಾತಲ್ಲ. ಇದು ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಿಜ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಯಾವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಗುರಿಗೆ ಎತ್ತ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದರೆ ಅದು ಕೆಲವಾರು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಆಗತಕ್ಕಂಥ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ. ಹತ್ತಾರು ಶತಮಾನಗಳವರೆಗೂ ಒಂದು ನೀತಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತರಪೇತು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ನೀತಿವಂತರಾಗುವುದು ದುರ್ಲಭ ಎನ್ನುವುದು ಈ ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿಯತಕ್ಕಂಥ ವಿಚಾರ. ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಂಡದಿಂದ ಹಾಳಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಜವಾಬ್ದಾರರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಯಾರೂ ನಂಬಲಾರರು. ಈ ಒಂದು ತೊಡಕಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಸಿಕ್ಕಿಹೋದ ಹಾಗೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಗಾಳಿ ಭೂತ,

ದವ್ಯು ಅಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜನರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಒಂದು ನೈತಿಕ ಬಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಇಂತಿಂತಹ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕು. ಇದು ಒಂದು ಪಕ್ಷದ ನೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಯೂಟಿವ್ ಗಾರ್ಡ್‌ಮೆಂಟ್ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಗ್ರೂಪ್ ಆಫ್ ಪೀಪಲ್ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವಂತಹ ವಿಷಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಹೇಳಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಕಾರಣವಲ್ಲ. ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಮಾನ್ಯ ಕೆ. ಸಿ. ರೆಡ್ಡಿಯವರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರ ಸರ್ಕಾರದವರಗೂ ಎಷ್ಟೋ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಯಾವ ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಯಾವ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು, ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಕೊಂಡ ಕೊಂಡ ಆಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಚಾರ. ಈ ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್ ಯಶಸ್ವೀ ಆಗದೇ ಇದ್ದದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನೂ ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಅಷ್ಟು ಸೌಜನ್ಯ ಅಲ್ಲ. We have to take reasonable and logical attitude. ಇದು ಒಪ್ಪುತಕ್ಕಂಥ ವಿಚಾರ. ಈ ಕೋರ್ಟ್ ಎನ್ನುವುದು ಹೇಗೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ, 'ಮಾರಿಯ ಕಣ್ಣು ಹೊಡೆತನ ಮೇಲೆ' ಎಂದ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಯಾರು ಇರುತ್ತಾರೋ ಅವರದೇ ಎಲ್ಲಾ ತಪ್ಪು ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರ ಅನ್ನುವುದು ಒಂದು ಯಂತ್ರ ಅದಕ್ಕೆ ಯುಗಶಕ್ತಿ ಎನ್ನುವುದು ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಇರಲಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಯತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಜನರ ಒಂದು ನೈತಿಕ ಬುನಾದಿ ಮೇಲೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಇದನ್ನು ಯಶಸ್ವಿ ಆಗದೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾರಣ ಹೇಳಿದರೆ, ಇದು ಒಂದು ನೆಪ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಜನರ ನೈತಿಕ ಬುನಾದಿ ಇದರ ಮಾತ್ರ ಇದು ಯಶಸ್ವಿ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ.

ಶ್ರೀ. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಸಾಮಿ, ಇವರ ಭಾಷಣ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರು ಹೇಳುವುದು ಯಾವುದೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ.—ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಇದು ಅರ್ಥವಾಗದೆ ಇದ್ದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾದು ನೋಡಬೇಕು. ವಿಚಾರವಿಷಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು. ನೈತಿಕ ಬಲ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯಾವುದೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಂದು ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಅಹಾರ ನೀತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಇವೆಲ್ಲವೂ ಬೃಹದಾಕಾರವಾದ ವಿಚಾರಗಳು. ಅದರಲ್ಲೂ ಕೂಡ ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಎಲ್ಲಾ ಮೈಫಲ್ಯಕ್ಕೂ ಸರ್ಕಾರವೇ ಕಾರಣ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಾನು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣವನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲೂ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಜನ ಇದೆ ಎಂದರೆ, ಜನಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕಂಥ ವಿಷತೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾನೂನು ಸಡಿಲ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಈ ವಿಷತೆ ಎಂದರೆ ಭೋಜನಕ್ಕೆ, ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ಲೇಗಿಸ್ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಕುಡಿಯುವ ಜನ ಎಂದರೆ ಮುದುಕರು, ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದವರು ಕುಡಿದು ಸತ್ತು ಹೋಗಲಿ ಅಂತ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಜನ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಉಳಿದ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ರೀತಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ, ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆ ನೀತಿಯುತರಾಗಿ ಇರಬೇಕು. ನಾವು ಒಂದು ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ರಷ್ಯಾ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಅಮೇರಿಕಾ ಇವುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ನಾವು ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ನೀತಿಯ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಗಳಾಗಿ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗ ದರ್ಶನವಾಗಿ ಇರಬೇಕು. ಅದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ನೈತಿಕ ಶಕ್ತಿ ಬೇಕು. ಆ ನೈತಿಕ ಬುನಾದಿ ಒಂದೂ ಇಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದೆಂದರೂ ಪ್ರಯೋಜನ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥವರು ಇದನ್ನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು strong conviction ಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಪೋಲಿಸ್ ರೈಲ್ವೆ ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದಳಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಇವೆಲ್ಲೋ ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರಾಹಿಬಿಷನ್ ಪೋಲಿಸ್‌ನನ್ನೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕ್ರಿಯೇಟ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾನ್‌ಸ್ಟೇಬಲ್ ಆದಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ರುಜು ಮಾಡುವವರು ಇರಬೇಕು. ಲಿಂಗಾಯಿತರು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಇಂತಹ ಸುಸಂಸ್ಕೃತರನ್ನು ಆ ದಳಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಏತಕ್ಕಿಂತಲೇ ಆ ದಳದಲ್ಲರತಕ್ಕಂಥವರೆಲ್ಲರೂ ನೀತಿವಂತಯುತರಾಗಿರುವ ಜನ ಇರಬೇಕು. ಅಂತಹ ಜನರು ಇದ್ದರೆ ಪ್ರಾಣ ಹೋದರೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಯಾರು. ಅಂತಹ ಪೋಲಿಸ್ ಪೋಲ್ಸ್ ಮಾಡಿದರೆ ಗುಂಡಿನ ಬಾಯಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಸತ್ತಾರೆ ಎನಾ ಕುಡಿಯುವುದು ಮುಂತಾದ ದುಶ್ಚಟಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ನೈತಿಕ ಧರ್ಮದ ಬುನಾದಿ ಮೇಲೆ ಈ ದಳ ಕಟ್ಟಬೇಕು, ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಿಷಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ, ಸಾಧು ಸಂತಸ್ಸರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ಒಳ್ಳೆಯವರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ನೈತಿಕ ಬುನಾದಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್)

ಸಿಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಬಹುದು. ಮತ್ತು ಅಮೇರಿಕಾ, ರಷ್ಯಾ ಮುಂತಾದ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾಗಿರಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಪ್ರೋಟಿ ಬಿಷನ್‌ನ್ನು ಅಷ್ಟು ಸಡಿಲವಾಗಿ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿ ಕಡೆಗಾಣಿಸಬಾರದು, ಇದು ನಮ್ಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನ ಅಡಿಪಾಯ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿ. ನೀವು ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಒಣಗಿದ ಮರ ಅದೀತು ! ನಮ್ಮ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್, ಪುಸ್ತಕ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ನನಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ರಸವತ್ತಾದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಪ್ರೋಪಜ್ ಮಾಡಬೇಕು. ನೀವು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ತಮಗೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ನೀವು ಇಂತಹ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಆಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ಗೆ ತಿರಾಂಜಲಿ ಬಂದೀತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಪ್ರೋಟಿಬಿಷನ್‌ನ್ನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಮಾಡಬಾರದು. ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ದೃಢ ನಿಲುವನ್ನು ತಳೆದು ಒಂದು ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

(Sri Arakeri and Sri L. Srikantiah were standing)

Mr. SPEAKER.—Sri Srikantiah is moving an amendment and I will create time for him then to speak.

5-30 P.M.

Sri M. S. KRISHNAN.—From out side there is proposal to extend time so that some of us may have a chance to speak.

Mr. SPEAKER.—Proposals must be accepted.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶ್ರೀಕಾಂತ್ಯ.—ನಾನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮೇಲೆ ಮಾತಾಡುವುದು ಇದೆ, ಅದರ ಜನರಲ್ ಪಾಲಿಸಿ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೇ ಹೋದರೆ ಹೇಗೆ ?

Mr. SPEAKER.—Is the professor cross-examining the chair.

ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ, ಮೊದಲು ನೀವು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೀರಿ, ಸಮಯ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ಮಾಡುವುದು ? ಸಮಯ ಹೇಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನಿಮ್ಮ ವಿವರವನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರೊಡನೆ ನೀವು ಮಾತಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಆರ್. ಶಾವಣ್ಣ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಮೊನ್ನೆ ದಿವ್ಯಾಂಡುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡುವಾಗ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇಂದು ಇಲ್ಲಿ ವಿಧೇಯಕ ಬಂದಿರುವಾಗ ಇದರ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಲು ನಮಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೇ ಇದ್ದರೆ ನಾವು ಇಲ್ಲದ್ದು ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ?

Mr. SPEAKER.—Order, order. Members seem to be thinking that I have to solve all these problems ; I do not understand ; hereafter, I do not apply my mind except to adhere to the schedule given to me.

Sri S. SIVAPPA.—Sir, you adjourn the discussion to 28th.

Mr. SPEAKER.—The member ought to know a little more of parliamentary procedure. It is for the member and the leader of the House to meet and decide.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—If the Leader of the House keeps mum what shall we do ? We have been beating our mouths and there is no response from that side. We must at least have our say when members are so eager.

Sri S. S. ARAKERI (Balloli).—Sir, my name is in the list and I am waiting from morning. I may kindly be given an opportunity to speak on this important subject.

Mr. SPEAKER.—The member may kindly resume his seat. Members must understand their own importance, their own status and their own rights. There is no use of simply appealing to me. It should not be misunderstood that I have any unkindness and hatred towards them but they must see how time should be utilised.

Sri S. SIVAPPA.—I request the Leader of the House and the Speaker also. This is an important measure and we have to assess the opinion of the House also. For the first time a Bill of this type has come. It is better that we have a full discussion. Otherwise, you are simply hustling through the Bill.

Mr. SPEAKER.—Why not the hon'ble member take that with the Minister for Parliamentary Affairs? He says everything to me as if I am a messenger to carry it to them. The Minister may reply now.

Sri K. H. PATIL.—No, Sir. You must allow some of us to speak. Otherwise, it may be recorded that as a protest we walk out. At the time of passing the Bill, we do not want to be a party.

Sri S. NIJALINGAPPA (Chief Minister).—I think sufficient discussion has taken place. After due consideration, time has been given for this measure. I do not understand, at this late stage asking for time.

Sri S. SIVAPPA.—Sir, if this is the attitude of the Government, we cannot participate in the debate. So, as a protest, we are walking out of this House.

(The Opposition members left the House)

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಮಸೂದೆಯ ವೇರೆ ನಡೆದಂತಹ ಚರ್ಚೆಯನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದಷ್ಟು ಅತ್ಯರ್ಥವೇನಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಇದೊಂದು ಮಹತ್ವದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬರತಕ್ಕದ್ದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಆದರೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ನೆಪದಿಂದ ನಮ್ಮ ಎದುರುಪಕ್ಕದ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಸಭಾಭವನದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರುವುದು ನೋಡಿದರೆ ಇದು ಒಂದು ಪೊಲಿಟಿಕಲ್ ಸ್ಟಂಟ್ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮಸೂದೆಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿರುವವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಆದರ ಇದೆ. ಕೆಲವರು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ವಾಸ್ತವಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ, ಇದು ಯಾವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು, ಅಚರಣೆಗೆ ತರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಅಚರಣೆಯಿಲ್ಲ ಬಂದಂತಹ ದೋಷಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಕೆಲವರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪಾನನೀಯ ಕಟ್ಟಡದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಅವಿವೇಕಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇರಲಾರ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಅಚರಣೆಗೆ ತರುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ನೈತಿಕ ತತ್ವವನ್ನು, ಒಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ತತ್ವವನ್ನು ನಾವು ಕೇವಲ ಒಂದು ಕಾಯಿದೆಯಿಂದ, ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದು ಕೇವಲ ಭ್ರಮೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿರಬಹುದು, ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹಿತಕರವಾದುದು ಇರಬಹುದು ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಾಜಿಕ ಸ್ಪಾಂಕ್ಷರ್ ಬೇಕು, ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬರಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಬಹುಶಃ ನೆನಪಿರಬಹುದು ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇದು ಒಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ರೋಗ. ಈ ಬಾಲ್ಯ ವಿವಾಹವನ್ನು ಒಂದು ಶಾರದಾ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಆ ಕಾಯಿದೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ನಾನು ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕವನಾಗಿದ್ದೆ. ಆ ಕಾಯಿದೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಾದರೂ, ಕಮ್ಮಿ ಮಕ್ಕಳ ಮದುವೆಯನ್ನು, ಕಾಯಿದೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ಕಾಯಿದೆ ಇದೆ ಎಂದು ಹೆದರಿ ಮಾಡದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ತಾನಾಗಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಜ್ಞೆ

(ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ)

ಬಂದಿದೆ. ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿರುವಾಗ, ಅವರಿಗೆ ಏನೂ ಅರಿವು ಇಲ್ಲದಾಗ ಮದುವೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೆಂಬ ಒಂದು ಸಮಾಜಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬಂದಿದೆ. ಆ ಕಾಯಿದೆ ಇಲ್ಲದೆ ಆ ಒಂದು ಕಳಂಕ, ಆ ಒಂದು ರೋಗ ನಿವಾರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ನೈತಿಕ ತತ್ವದ ಮಾತು ಬಂದಾಗ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರತಕ್ಕದ್ದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿನಗೆ ನಾನು ಪಾನನಿರೋಧ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಹೆಚ್ಚಲಿಕ್ಕೆ ಪುಟ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕೆಲವರು ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಪೊಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯವರೇ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅದು ನಿಜ. ಇವತ್ತು ಇಷ್ಟು ನಿಜ. ಇಂದು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಪಾನನಿರೋಧ ಜಾರಿಯಲ್ಲದೆಯೇ ಅಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಯಿದೆ ಭಂಗವಾಡಿ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಕುಡಿಯುವ ಮಾದಕ ಪೇಯಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ತೀರಾ ತಪ್ಪು ಜನರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ದೊಡ್ಡ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ, ಯಾರು ಮೊದಲು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕೂಡ ಈ ಮದ್ಯಪಾನವನ್ನು, ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಷಿದ್ಧವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೇ, ಅಂಥವರು ದುಡ್ಡಿನ ಆಶೆಗೆ ಈ ಇಲ್ಲಿನಿಟ್ ಲಕರ್, ಅಂಥ ಒಂದು ಪಾನೀಯವನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿ, ಅದರಿಂದ ಸ್ವತಃ ಮತ್ತು ಅವರ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರು, ಎಲ್ಲಾ ಕುಡಿಯುವ ಈ ಒಂದು ಚಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಒಂದು ಅದೃಷ್ಟವಾಗುವ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮ. ಎರಡನೆಯ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮ ಏನೆಂದರೆ, ಯಾರು ಕಾಯಿದೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೋ, ಅವರಿಗೆ ಸಿಗತಕ್ಕ ರಾಧ ಅಪಾರವಾದ ರಾಧ. ಅಂಥ ರಾಧ ಬೇರೆ ಯಾವುದರಲ್ಲೂ ಅವರಿಗೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ವಿಪರೀತ ದುಡ್ಡು ಸೇರಿ, ಅನೇಕ ಜನರನ್ನು ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿನಿಟ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಪಾನದ ಹವ್ಯಾಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಈ ಪಾನವಿಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಇತರ ಅನೇಕ ದುರಾಚಾರಗಳ ಕೇಂದ್ರವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಇದನ್ನು ನೀವು ಕನ್ನಡಕ್ಕಾಗಿ ಏಕೆ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೇಳಿದರು, ಮತ್ತು ಪೊಹಿಟಷನ್ ಪೊಲೀಸ್ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಪ್ರಭಾಕರವರು ಹೇಳಿದರು. ಪೊಹಿಟಷನ್ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಮಾಡೋಣ. ಅಥವಾ ಇನ್ನಿತರ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಮಾಡೋಣ. ಆದರೆ, ಆ ಜನ ಎಲ್ಲರಿಂದ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಅವರೂ ನಮ್ಮವರೇ ತಾನೆ? ಅಥವಾ ಅವರು ಅಮೇರಿಕಾ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡುಗಳಿಂದ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಯಾವ ದೋಷವಿದೆಯೋ, ಅದು ಎಕ್ಸ್‌ಪೆನ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ, ಪೊಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ, ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಈ ದೋಷದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಎಲ್ಲೆಯವರಿಗೆ ಕುಡಿಯತಕ್ಕದ್ದು ಆ ಪಾಪ ಯಾರು ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೋ, ಅವರನ್ನು ಉರೋಳಿಗೆ ಸೇರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಎಲ್ಲೆಯವರಿಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಈ ನೀತಿನಿಮಯ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅಲ್ಲೆಯವರಿಗೆ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರತಕ್ಕದ್ದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಕಳೆದ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪಾನನಿರೋಧ ಉಪಾಧಾನೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ, ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ತಮ್ಮ ತಿಳಿವಳಿಕೆಗೆ ತಂಬಯಿಸುತ್ತೇನೆ.

1964ರಲ್ಲಿ ಇಲಿನಿಟ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು ...	7,600
,, ಸ್ಕಗ್ಲಿಂಗ್ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು ...	31,000
,, ಕುಡಿತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು ...	21,000 ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದೇವೆ.

1965ರಲ್ಲಿ ಇಲಿನಿಟ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ; 7,600 ರಿಂದ 8,500ಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು.

1966ರಲ್ಲಿ 8,900ಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು.

1965ರಲ್ಲಿ ಸ್ಕಗ್ಲಿಂಗ್ : 31,000 ರಿಂದ 33,000 ಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು.

1966ರಲ್ಲಿ 31,000 ರಿಂದ 36,000ಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು.

1965ರಲ್ಲಿ ಡ್ರಂಕ್‌ನೆಸ್ : 32,000 ರಿಂದ 1966ರಲ್ಲಿ 35 ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು.

ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಸಹಲರಾಗಿ ಸೇರುವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಈ ಪೊಹಿಟಷನ್ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಂತೆ ಎಷ್ಟು ಅಪರಾಧಗಳಾಗ ತಪ್ಪೆ ವ ತ್ತು 100ರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ನೋಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಬಹಳ ವ್ಯಸನವಾಗುತ್ತದೆ.

ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು, ಹಿಡಿಯುವವರು ಸಹ ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆಂದ್. ನ್ಯಾಯ ವಾಗಿ ಅವರು ಕಂಡಂತಹ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಸಹ ಕೊಟ್ಟರು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ದೋಷವಿದೆ ಅದನ್ನು ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಮೊದಲೇ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. 1961 ರಲ್ಲಿ ಕದ್ದು ಕುಡಿಯುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ 62 ಸಾವಿರ ಇದ್ದರೆ, 1965 ರಲ್ಲಿ 68 ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು, 1966 ರಲ್ಲಿ 72 ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು. ಇದೇ ರೀತಿ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾದವರ ಸಂಖ್ಯೆ 1964 ರಲ್ಲಿ 31 ಸಾವಿರ ಎದ್ದರೆ, 1965 ರಲ್ಲಿ 38 ಸಾವಿರವಾಯಿತು, 1966 ರಲ್ಲಿ 49 ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು. ಈ ರೀತಿ ವರ್ಷದಿಂದ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮುತುವರ್ಜಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಯಾವ ರೀತಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ, ಯಾವ ರೀತಿ ತಪ್ಪೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಯಾವ ರೀತಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಕೆಲವೊಂದು ಟೀಕೆ ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೂಲ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿರುವುದು ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಅರ್ಚಕರ 47 ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ದೇಶನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅದರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಈ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ತಂದಂತಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದೇ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು, ನೀವು ಏತಕ್ಕೆ ಇಡೀ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನೇ ಕಿತ್ತಾಹಾಕಬಾರ ದೆಂದು. ಪರಸ್ಪರ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇರಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತಾಹಾಕಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಬಹಳ ಜೋರಿನಿಂದ, ಪ್ರಭುತ್ವದಿಂದ ವಾದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸಮರ್ಥನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ದುಗ್ಗಪ್ಪನವರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪನವರು ಕೇಳಿದರು, ತಾವು ಮಾಡುವುದೇ ಅದರ ಹಿಂದಿನ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಏತಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೀರಿ ಎಂದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಬಾಗಿಲು, ಮುಂದಿನ ಬಾಗಿಲು ಎಂದು ಇಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದಂಥ ಬಹಳ ಸರಳವಾದಂಥ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ಅದು ಏಕೆಂದರೆ, ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಪಾನನಿರೋಧ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂಥ ಪ್ರದೇಶದ ಯಾವುದೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಎಷ್ಟೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಈ ಪಾನನಿರೋಧ ಶಾಸನ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡು ವಂತಹ ಅಧಿಕಾರ ಈ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟಿನಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾದಂಥ ಒಂದು ವಿಮುಕ್ತತೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಈ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದೆ, ಈ ವರ್ಷ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರವಾಸಿಗರ ವರ್ಷವೆಂದು. ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಪ್ರವಾಸಿಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಅನೇಕ ರಮಣೀಯ ವಾದಂಥ ಮತ್ತು ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾದಂಥ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಮನ ದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಯಾವ ಯಾವ ವಿರಿಯಾದಲ್ಲಿ, ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾವು ಈ ಒಂದು ವಿಮುಕ್ತತೆಯನ್ನು ತರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ತರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಶೆಟ್ಟರು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಒಂದು ಸಂದೇಹ ತಂದರು. ಆಕಸ್ಮಾತ್ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ರಾಭದ ಆಶೆಯಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿರಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ರಾಭದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಬೇಕಾದರೂ ಅದು ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕಾಗು ತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು legality ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸಂದೇಹ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಕಾಯಿದೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ದೋಷ, ನ್ಯೂನತೆ ಇದೇಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ತರುತ್ತೇವೆ. ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ದ್ದೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ದೋಷವಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಭರವಸೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಪುನರುಕ್ತಿಯಾದರೂ ಸಹ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಯಾರೇ ಆಗಲೇ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳ ನೋವು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ನಮ್ಮ ನೀತಿ ಭಂಗವಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ಇದು ಇಲ್ಲ. ಯಾರು ಕುಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ಮೂಗು ಹಿಡಿದು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿದರೂ ಕುಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೆ ಕುಡಿಯುವ ಚಟ ಇರುತ್ತದೋ, ಅವರನ್ನು ಹಿಮಾಲಯ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೂ ಸಹ, ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಸಾಧ್ಯ ವಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಿಂದ ಈ ದೋಷವನ್ನು, ಈ ಚಟವನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನೆರೆಯಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಕೇವಲ ಕಾಯಿದೆಯಿಂದ

(ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ)

ತೆಗೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯು ತನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That the Mysore Prohibition (Amendment) Bill, 1967, be taken into consideration.”

The motion was adopted.

CLAUSE 2

Sri L. SRIKANTAI AH.—Sir, I beg to move :

“That in clause 2, at page 2 in the proposed sub-section (5), in lines 4 and 5 the words ‘in any area’, the words ‘in the State of Mysore’, shall be substituted.”

Mr. SPEAKER.—Amendment moved :

“That at page 2 in the proposed sub-section (5), in lines 4 and 5 for the words ‘in any area’, the words ‘in the State of Mysore’ shall be substituted.”

Sri L. SRIKANTAI AH.—I beg to move :

“That in clause 2, at page 2, in the proposed sub-section (5) in line 9, for the words ‘such area’ the words ‘the State of Mysore’ shall be substituted.”

6-00 P.M.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved :

“That in clause 2, at page 2 in the proposed sub-section (5), in line 9, for the words ‘such area’ the words ‘the State of Mysore’ shall be substituted.”

Sri L. SRIKANTAI AH.—I beg to move :

“That in clause 2, at page 2, in the proposed sub-section (5), in lines 11 and 12, for the words ‘in such area’ the words ‘in the State of Mysore’ shall be substituted.”

Mr. SPEAKER.—Amendment moved :

“That in clause 2, at page 2, in the proposed sub-section (5), in lines 11 and 12, for the words ‘in such area’ the words ‘in the State of Mysore’ shall be substituted.”

Sri L. SRIKANTAI AH.—I beg to move :

“That in clause 2, at page 2, the proviso to the proposed sub-section (5), shall be deleted.”

MR. SPEAKER.—Amendment moved :

“That in clause 2, at page 2, the proviso to the proposed sub-section (5), shall be deleted.”

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ ಇಷ್ಟೆ. ಈಗ ಮಧ್ಯಪಾನ ಶಾಸನ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ, ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಶಾಸನದ ಮೂಲಕ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಪಾನ ಜಾರಿಯಲ್ಲದೆಯೋ ಅಂತಹ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾಯಿತೆ ಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದರ ಬದಲು ಪಾನನಿರೋಧ ನೀತಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಫಲಗೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಮಧ್ಯಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ. ಈ ಅರ್ಧಂಧರ್ಧ-ಅರ್ಧ-ನಾರೀಶ್ವರನ' ನೀತಿ ಬೇಡ ಎಂದು ಅನೇಕರು ಒತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಧಸಚಿವರು ಈ ಮಧ್ಯಪಾನ ವಿಫಲವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಎರಡು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಒಡ್ಡಿದರು. ಒಂದು ಈ ಮಧ್ಯಪಾನ ನಿರೋಧ ನೀತಿಯಿಂದ ಪೊಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಬಂದಿದೆ ಎನ್ನುವುದು. ಎರಡನೆಯದು ಕಾನೂನು ಬಗ್ಗೆ ಜನರು ತುಂಬಾ ಅಗೌರವವನ್ನು ತಾಳಿದ್ದಾರೆ—ದಿಸ್‌ರೆಸ್ಪೆಕ್ಟ್‌ ಫಾರ್ ರಾ—ಎನ್ನುವುದು. ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಜನರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ನನ್ನ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಏನೆಂದರೆ ನೀವು ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅರ್ಧ-ಬರ್ಧ ಒಂದು ಕಡೆ ಉಂಟು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರ ನೀತಿಯಿಂದ ಜನರಲ್ಲಿ ಈ ಕಾನೂನಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅಗೌರವವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮೂಲಕ ಆ ಅಗೌರವ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ ಅಂತ ಅನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಅಹವಾಲು ಏಕೆಂದರೆ ಪಾನನಿರೋಧ ನೀತಿ ವಿಫಲಗೊಂಡಿದೆ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಧ ಸಚಿವರೇ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದರು, 'ಹೀಗಿರುವಾಗ ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ—ನಂದಿ, ಬಂಡೀಪುರ, ಕೃಷ್ಣರಾಜಸಾಗರ ಮತ್ತು ಗೇರುಸೊಪ್ಪೆ' ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರವಾಸಿಗರ ವರ್ಷ ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ನಾವು ತೆಗೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಅನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಈ ಪಾನನಿರೋಧ ವಿಫಲಗೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ರದ್ದು ಗೊಳಿಸುವುದು ಉತ್ತಮ.

ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇರಳ ಸರ್ಕಾರದ ದಿಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಹಾಗೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಸಹ ನನಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲ, ಈ ದಿವಳವೇ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥ ಬರುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸಿದ್ಧವೀರಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಹಿಂದುಗಡೆ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ತೂರುವಂತಹ ನೀತಿಯು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅವೂಲಾಗ್ಯವಾದ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಶಾಸನವನ್ನು ತಂದು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ತರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದರೆ ಎಷ್ಟೋ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಎರಡನೆಯ ಕಾರಣ ಎಂದರೆ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಇರಬೇಕು, ಒಂದು ರಾಜಕೀಯ ಇರಬೇಕು, ಈ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮೂಲಕ ಏನಾಗುತ್ತದೆ. ಎಂದರೆ ಇದೇ ರೀತಿಯಾದ ಅಗೌರವ ಜನರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು. ಇವತ್ತು ಒಂದು ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜಸಾಗರದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು ಕುಡಿಯುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಿ ಒವರ್ ಸೈಟ್ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ತರುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದ, ಅವಹೇಳನವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಧ ಸಚಿವರು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. As in specified areas ಅಂತ ಹೇಳಿ ಸಂಕುಚಿತ ಮಾಡಿ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಪಾನನಿರೋಧ ವಿಫಲವಾಗಿದ್ದರೆ ಇದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಗೆದುಹಾಕುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇದೇ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಅಥವಾ ನವೆಂಬರ್‌ನಿಂದ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರೆ ಜನರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಡಿಲಿಷನ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಒಂದನ್ನು ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಸ್ಕ್ಯಾಪ್ ಮಾಡಿ. ಕಾನೂನುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜನರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವಿಶ್ವಾಸ ನಶಿಸಲಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಒತ್ತಾಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಧಸಚಿವರು ಇದು ವಿಫಲಗೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ನೋಟೀಫೈಡ್ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ, ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಅಕ್ಟ್ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವುದರಿಂದ ತೆರಿಗೆಯ ಹೊರೆಗೆ ಜನರನ್ನು ಒಳಪಡಿಸುತ್ತೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮಧ್ಯಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡುವಾಗ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ)

ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ಉದ್ಯಮಿಗಳು. ಹರಾಜು ಮೂಲಕ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ತಪ್ಪುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ, ಎರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯದು ಎಂದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥಸಚಿವರು ಈ ಪಾನನಿರೋಧ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಳೆದ 20 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟು ಆದರೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಮ್ಮ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾವು ಈಗ ರಾಜಕರ್ ಕನ್‌ಕ್ಲೂಷನ್‌ಗೆ ಬರಬೇಕಾದ್ದು ಏನೆಂದರೆ ಇದನ್ನು ಏಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಂತ. ಇನ್ನೂ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದರೆ ಇದರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಎರಡು ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಓಡಬೇಕೆಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ತಪ್ಪು ಇದು ಆದ್ದರಿಂದ ಪಾನನಿರೋಧ ಇರಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಇದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಹೀಗೆ ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಚನೆಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಇದು ಜನಗಳಿಗೂ ಮೋಸ ಮತ್ತು ದೇಶಕ್ಕೂ ಮೋಸ. ಪಾನನಿರೋಧ ಶಾಸನದ ರದ್ದಿಯಾತಿಯಿಂದ 16 ಕೋಟಿ 18 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ರೆಕಾರ್ಡರ ಹಾಕಲಾಗಿದೆ ಈಗ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ನುಮಾರು ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಆಯಿತು, ಎಂದರೆ ನುಮಾರು ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮೊದಲನೆಯ ಯೋಜನೆಗೆ ಆಗುವಷ್ಟು ಹಣ ಬರುತ್ತಾ ಇತ್ತು ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳಬಹುದು.

ಬೇಕಾದಷ್ಟು ನಿರಾವರಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಆ ಹಣದಿಂದ ನೃಪ್ಪಿನಬಹುದಿತ್ತು. ಈ ದಿವಸ ಆಡಳಿತವರ್ಗದವರು, ಅಧಿಕಾರದ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ವಹಿಸತಕ್ಕವರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣುಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿ ಅವುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಕಾಲ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯತನಕ ನಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಹೇಳಿದ್ದಂಥ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಅವು ತಪ್ಪು ಎಂತರೇ ಭಾವಿಸಿದ್ದು ರಾಜಕೀಯ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿರತಕ್ಕವರು ಈ ದಿವಸ ತಾವು ಕಳೆದ 21 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ತಪ್ಪನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ತಪ್ಪು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಲದು ಇವರು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಕೈಗೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಪಾನನಿರೋಧ ಶಾಸನದಿಂದ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಪೋರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಇವರು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದು ಪುನಃ ರಾಯಕ್ಕಲ್ಲ ಅನ್ನುವುದನ್ನೂ ಕೂಡ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದೇಲ್ಲಾ ಏನೇ ಇರಲಿ, ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಸಾಸನದಲ್ಲಿ ಒಂದು absurdity ಇದೆ ಎಂದರೆ ಅಂದರೆ:—

The absurdity is :—

“Notwithstanding anything contained in sub-sections (3) and (4), the State Government may, by notification, declare that the provisions of this Act other than this section and sections 2 and 15 shall cease to be in force.”

ಇಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧ ಶಾಸನವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಲಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಂತಹ ಕಡೆಯೂ ಕೂಡ ಸೆಕ್ಷನ್ 2 ಮತ್ತು 15 ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ವೃಷ್ಟ. ಇನ್ನು ಸೆಕ್ಷನ್ 2 ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡೋಣ:

The Mysore Prohibition Act, section 2 relates to Definitions, in which sub-section (4) says:—

“Committee means any of the committees appointed by the State Government under section 8.”

Section 8 says:—

“The State Government may appoint committees to advise and assist officers in carrying out the provisions of this Act.”

ಅಂದರೆ ಪಾನನಿರೋಧ ಶಾಸನ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಕಡೆ ಪಾನನಿರೋಧ ಶಾಸನದ ಪ್ರಕಾರ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ರಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ ?

ಇನ್ನು ಸೆಕ್ಷನ್ 15ನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸೋಣ:

Section 15 says:—

“Prohibition of publication of advertisements relating to intoxicants, etc.—(1) No person shall print or publish in any newspapers, news-sheet, book, leaflet, booklet or any other single or periodical publication or otherwise display or distribute any advertisement or other matter—

(a) which solicits the use of or offers any intoxicant or hemp;...”

One can understand Hemp. But Soliciting the use of intoxicants is made an offence in an area where by notification the provisions of the act do not apply. Is this not an absurdity ?

This shows that you are neither clear in matters of policy nor clear in matters of law. ಒಂದು ಕಡೆ ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್ ಇಂಟೋಕ್ಸಿಕಂಟ್ಸ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಅದು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಒಂದೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಪಾನನಿರೋಧ ಇಂಟೋಕ್ಸಿಕಂಟ್ಸ್ ಅಲ್ಲ ಕುಡಿದರೂ ಅದೊಂದು ಅಫೆನ್ಸ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತು. ಇವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಒಂದು ಕನ್‌ಫ್ಯೂಜನ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈಗ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಈ ಸರ್ಕಾರ ಎಲ್ಲಾ ಶಾಸನಗಳ ಎಲ್ಲೆಯನ್ನೂ ಖಾರಿ ತಮ್ಮ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಇವರಿಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ, ನಾವು ಈ ದಿವಸ ಆಡಳಿತಾಂಗಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಬಂದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ, ನಾವು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು ಕೇವಲ ಒಬ್ಬಗಳನ್ನು ಪಡೆಯತಕ್ಕಂತಹ ಒಂದು ಕುತಂತ್ರವೇ ವಿನಾ ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ನಾವು ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೋಲೇಸ್ ಕೇಸುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತವೆ. ಶಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಲಿಟಿಗೇಷನ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಆಗ ಜನರಿಗೂ ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಾವು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದು ನಂಬತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಎಂದಿನಂತೆ ಮುಂದೆಯೂ ಸಹ ಪ್ರೋಲೇಸರ ಹಾವಳಿ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇವರಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದ್ದು ದುಡ್ಡು. ಅದನ್ನು ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ದುಡ್ಡನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆವೋ ಎಂದರೆ ಅದು ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಪ್ರೋಲೇಸಿನವರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಮಾಮೂಲು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ, ಕುಡಿಯತಕ್ಕವರೂ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ವಾರಿಷ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಡ್ಡು ಕುಡಿಯುತ್ತರೇ ಇದ್ದಾರೆ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಜನರ ಆರೋಗ್ಯ ಕೆಡುತ್ತರೇ ಇದೆ. ಇನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಇವರು ತಪ್ಪಿಸದೆ ತೊಂದರೆ ಏನು ? ಅದರಿಂದ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ತಂದಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಏನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 4 ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇದನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ ; ಎಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಅವರು ಹೇಗೆ ಬಂದರೋ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳ ಹಿಂದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ)

ಪಾನನಿರೋಧ ಶಾಸನವನ್ನು ಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ರದ್ದುಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಷಯ ಪರಿಶೀಲನೆಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆನು. ಅವರು ಹೇಳಿದ 4 ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುತ್ತೇವೆಂದು ನಾನೆಲ್ಲಯೂ ಹೇಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಏನು ಶಬ್ದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ತೆಗೆಸಿ ನೋಡಿ. ನಾನು ಇಂಥ ಸ್ಥಳಗಳು ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲೇ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. 4 ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನೂ ಕೂಡ ಬಳಸಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡುವುದರಿಂದಲೂ ನಮಗೆ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೂ, ತೊಂದರೆಗಳೂ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತವೆ, ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೂಡ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅದುದರಿಂದ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ 4 ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ನನಗಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳು ಎಂದರೆ ಅದು ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಿದರೆ ಇಡೀ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೇ ಅದನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಎಂದಾಗಬಹುದು ಆದರೆ ಇದಲ್ಲವನ್ನೂ ಇನ್ನೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಗೆದು ಹಾಕತಕ್ಕ ಕಾಲವಿನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾಲ ಬಂದಾಗ ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡೋಣ. ಆ ಕಾಲ ಬಂದಾಗ ನಾನು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸೂಕ್ತವಾದ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೂವೆಯನ್ನು ತಂದೇ ತರುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಈಗಲೇ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ನಾನು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮಾದಕ ವಸ್ತುಗಳ ಮಾರಾಟವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ವತಿಯಿಂದಲೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಲೇ ನಾನು ಏನೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಸುತ್ತಿರುವುದು. ನಾನು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಲಾರೆ.

Mr. SPEAKER.—Is the Hon'ble member pressing his amendment?

Sri L. SRIKANTIAH.—Yes, Sir.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That at page 2 in the proposed Sub-section (5) in lines 4 and 5 for the words ‘in any area’, the words ‘in the State of Mysore’, shall be substituted.”

The Amendment was negatived.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That in clause 2, at page 2, in the proposed sub-section (5), in line 9, for the words ‘such area’ the words ‘the State of Mysore’ shall be substituted.”

The Amendment was negatived.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That in clause 2 at page 2, in the proposed sub-section (5), in lines 11 and 12 for the words ‘in such area’ the words ‘in the State of Mysore’ shall be substituted.”

The Amendment was negatived.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That in clause 2 at page 2, the proviso to the proposed sub-section (5), shall be deleted.”

The Amendment was negatived.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That Clauses 2 and 3 stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clauses 2 and 3 were added to the Bill.

CLAUSES 4 to 9

Mr. SPEAKER.—The amendment of Sri Siddiah Kashimath is not moved because he is absent.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That Clauses 4 to 9 both inclusive stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clauses 4 to 9 were added to the Bill.

CLAUSE 1, etc.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That Clause 1, the Title and the Preamble stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clause 1, the Title and the Preamble were added to the Bill.

Motion to pass.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—Sir, I beg to move :

“That the Mysore Prohibition (Amendment) Bill, 1967, be passed”.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That the Mysore Prohibition (Amendment) Bill, 1967, be passed.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The House will stand adjourned to re-assemble tomorrow at 1 P.M.

The House adjourned at Thirty Minutes past Six of the Clock to meet again at One of the Clock on Wednesday the 12th July 1967.
